

Новы Час

ГЕНАДЗЬ ГРУШАВЫ

Стар. 4

У АСАДЖАНЫМ АСТРАЎЦЫ

Хоць мы і не цешылі сябе ілюзіямі, убачанае пераўзышло ўсе нашы чаканні

Стар. 6

РАСІЯ ЎВАХОДЗІЦЬ У СПЯЧКУ

Чым абавязаныя адзінары перамозе: фальсіфікацыі, канкрэтным дасягненнем або стыхійнай народнай любові?

Стар. 13

ВЯЛІКАЕ КНЯСТВА ПАЗІІ

Стар. 14

ЧЫТАЙЦЕ
Ў НАСТУПНЫМ НУМАРЫ!

Паэтыка
армянскай
драмы

Нарыс Марыі Мартысевіч

▶ ПЕРСПЕКТИВЫ

ЕС-БЕЛАРУСЬ: КОНТУРЫ ПАРТНЕРСТВА

З дакладам выступае Аудроніс Ажубаліс, старшыня Камітэта замежных спраў Сейма Літвы

Фото: Юра Дрозденка

«УСХОДНЯЕ ПАРТНЁРСТВА»: ПАМІЖ ЭКАНАМІЧНЫМ І ПАЛІТЫЧНЫМ ВЕКТАРАМІ

Алесь ЛЯХ

10 кастрычніка ў гатэлі «Crowne Plaza» прыйшла міжнародная навукова-практычна канферэнцыя «ЕС—Беларусь: контуры партнёрства». Упершыню ў Беларусі экспертын супольнасць такога высокага ўзроўню абміркоўвала перспективы ўзаемаадносін нашай краіны з аўяднанай Еўропай.

Арганізаторам канферэнцыі — Нацыянальному камітэту Аўяднаных дэмакратычных сіл і Аналітычнаму цэнтру «Стратэгія» — спрыяў сам час. Па слоўах прафесара Алена Манаева,

чаргове сацыялагічнае апытанне, праведзеное яго Незалежным інстытутам сацыяльна-еканамічных і палітычных даследаванняў у верасні, прынесла «сімвалічную сенсацыю». Упершыню колькасць тых, хто аддае перавагу магчымай інтэграцыі з ЕС перад аўяднаннем з Расіяй, аказалася большай — 42,7% супраць 38,3%.

Чым программа «Усходніе партнёрства» карысна краіне, якія інстытуціональныя пераўтварэнні яна прынясе, якія абяцае перспектывы ў галіне эканомікі і палітычнага жыцця, каго з еўрапейскіх краін дэмакратычна грамадскасць можа разглядаць у якасці сваіх бліжэйшых партнёраў — вось няпоўны пералік тэм, што дыскаваліся цягам трох сесійных пасяджэнняў.

У зале прысутнічалі эксперты, палітолагі і эканамісты, прадстаўнікі дэмакратычных партый

істотнае зніжэнне візвых коштамі краіны ЕС, то беларускія кіраўніцтва цешыць сябе магчымасцю нівеляваць статус апазіцыі як «перамоўшыка» з Еўропай.

Здавалася, «Усходніе партнёрства» не абяцае грунтойней эканамічнай альтэрнатывы: з усяго бюджету праграмы 2007–2010 гадоў у 600 мільёнаў єўра для беларускіх праектаў прапанавана толькі 20 мільёнаў. Але праграма павінна зрабіцца інтытуцыйнай рамкай, якая зробіць больш простымі прыцягванне рэальных інвестыцый і пашырэнне гандлю з Еўропай. Яна мусіць паступова падключыць Беларусь да славутых чатырох свободаў — перамяшчэння тавараў, паслуг, капіталу і працоўнай сілы.

Ці не будзе зацікаўлены звычайны беларус прыкладці свае працоўныя навыкі ў краіне Еўрасаюза, атрымліваючы вартае ўзнагароджанне? Яшчэ важней тое, што ЕС — вялізны патэнцыйны рынак і інвестар, магчымасці якога — з прычыны сваіх неадпаведнай структуры эканомікі і заканадаўчай практыкі і базы — Беларусь не выкарыстоўвае.

Правідавочныя плюсы збліжэння з ЕС з лічбамі ў руках казаў кіраўнік навукова-даследчага цэнтра Мізеса эканаміст Яраслаў Раманчук. ВУП Еўрасаюза складае 17 трлн. долараў, перавышаючы ВУП ЗША (14,44 трлн.). ЕС — буйнейшы ў свеце экспарцёр (у 2008 годзе — 5913 млрд.), імпартёр (6268 млрд.) і інвестар. Экспарт і імпарт Беларусі ў параўнанні з 27 краінамі ЕС склаў у мінулым годзе толькі 0,56% і 0,63% адпаведна. Непасрэдныя інвестыцыі Еўрасаюза ў 2008 годзе дасягнулі 1 трлн. долараў, а аўтамабільныя актыўы — 46,8 трлн. Беларуская банкаўская сістэма налічвае ад іх толькі 0,001%!

Яраслаў Раманчук бачыць поўнае раскрыццё патэнцыялу «Усходнія партнёрства» ў канцэнтрацыі рэсурсаў на буйных міжнародных эканамічных праектах, што яднаюць інтэрэсы суседзяў і спрыяюць іх еўрапейскай інтэграцыі. Такіх, як «Аўтастрада «Еўропа» паміж Клайпедай, Вільнюсам, Мінскам і Кіевам. Або «Балт-Чарнаморская плынь» з далучэннем да трох краін Польшчы, каб забяспечыць транзіт электрычнасці паміж імі

і ўваходжанне ў энергетычны рынак ЕС. Плюс сумесныя экалагічныя, лагістычныя, адукатыўныя ініцыятывы — еўрапеізацыя праз эканоміку, якая спаквала будзе рыхтаваць глебу для палітычнай мадэрнізацыі.

Эканоміка — не адзіны з аспектаў праграмы, якую госьць канферэнцыі, старшыня камітэта замежных спраў сейма Літвы Аудроніс Ажубаліс называў «не заменай інтэграцыі, а спробай стварыць прывадны рамен дэмакратыі». Меркаванні Ажубаліса, упльывага аўтара і рэалізатара ідэі ўключэння Беларусі ў праграму «Усходнія партнёрства», асабліва істотныя: ад Беларусі ЕС чакае выканання прынятых на сябе палітычных прынцыпаў і абавязкаў, іх рэальнаага ажышчяўлення, а не сімуляцыі. «Гэта спыненне палітычна матываванага крымінальнага пераследу, лібералізацыя дзеянасці СМИ, змена выбарчага заканадаўства, свабода дзеянасці недзяржаўных арганізацый і партый».

Паводле Ажубаліса, у стаўленні ЕС да Беларусі дамінуе не прагматычны прынцып real politik, а каштоўнастны падыход. Таму да лістапада Брушель спадзяеца ўбачыць рэальныйя крокі нашай краіны да дэмакратызацыі. Праграма не можа мець дачыненні выключна з афіцыйнымі Мінскам — у партнёрстве мусіць быць прадстаўлена апазіцыя, роля і месца якой залежыць і ад яе ўласнай актыўнасці.

Падводзачы вынікі дыскусіі, лідэр Аб'яднай грамадзянскай партыі Анатоль Лябедзька пропанаваў меры, каб засцерагчы праграму «Усходнія партнёрства» ад прыватызацыі ў інтарэсах выключна беларускіх уладаў. Ён заклікаў ЕС заснаваць інстытут спешпрадстаўніка па Беларусі і пропанаваў правесці з падтрымкай ЕС спецыяльную канферэнцыю па Беларусі, прысвечаную арганізацыі свабодных выбараў, без якіх нельга разлічваць ні на палітычныя, ні на эканамічныя перамены ў краіне.

Даволі вострая дыскусія працягвалася ў кулуарах, паміж пасяджэннямі. Прыйчым свае меркаванні палітыкі і аналітыкі не хавалі ад журналістаў.

Працяг тэмы на стар. 5 ▶

ФАКТЫ, ПАДЗЕІ, ЛЮДЗІ

2

▼ НАВІНЫ РЭГІЁНАЎ

ГРОДНА. НОВАЯ КНІГА ПРАЗАІКА І ЖУРНАЛІСТА

1 лістапада спаўняеца 25 гадоў з таго дня, як Сяргей Астраўцоў пачаў працаўца ў Гродна журналістам. Адначасова ён стаў пісаць прозу. У апошній кнізе «Каты Ёзафа Ратынгера. Апавяданні, эсэ, зацемкі, рэпартажы з Гародні» сабраны тэксты ў розных жанрах, якія аўтар друкаваў у газете «Наша Ніва». У першым, адноўленым у 1991 годзе, нумары газеты выйшла яго апавяданне «Мытыя яблыкі» — пра падзеі 1968 года ў Чэхаславаччыне. Апошні тэкст кнігі датуеца 2007-м годам, гэта кароткае эсэ «Рымскія варэнне з Крэйдавы горы». У гэты дзень у памяшканні ТБШ адбудзеца презентацыя гэтай кнігі.

ВІЛЬНЯ. УГАНАРАВАЛІ БЕЛАРУСА

У Віленскай ратушы адбылася ўрачыстая цырымонія ўзнагароды найбольш выйбітных віленчукоў за значны ўклад у развіццё горада Вільні і Віленской самауправы. Гэтай узнагародай, якая ўручалася ўпершыню, былі адзначаны чыноўнікі, чальцы сіму, мастакі, грамадскія дзеячы. Усюго было адзначана 19 чалавек. Сярод іх — старшыня Таварыства беларускай культуры Хведар Нюнька. Віленская самауправа высока ацаніла яго працу на ніве беларушчыны і ўзбагачэнне культуры Вільні. Нюнька быў адзіным з прадстаўнікоў нацыянальных меншасцяў, хто атрымаў гэтую высокую ўзнагароду «За заслугі для Віленской самауправай».

АШМИАНЫ. ЮБІЛЕЙ ШКОЛЫ ПА-БЕЛАРУСКУ

Творчая сустрэча з бардам ды дударом Змітром Сідаровічам і салісткай Дзяржаўнага камернага хору РБ Таццянай Матафонавай адбылася ў сярэдняй агульнаадукацыйнай школе вёскі Кальчуны Ашмянскага раёну. Школа ў гэты дзень святкавала 40-годдзе. Дырэктар школы Антон Пятровіч Шмукста зазначыў: «Такія сустрэчы 15 гадоў таму былі частымі, а цяпер, на жаль, вельмі рэдкія. У нас, напрыклад, усе маладыя настаўнікі паехалі нядахна ў Гальшаны на фэст, дзе выступалі гурты «Унія», «Стары Ольса». Маладое пакаленне вельмі цікавіца нефармальнай маладой беларускай культурай. Наогул, трэба, каб у краіне было сапрауднае двухмоёе, бо пытанні мовы ў білікай нам Літве, і на Украіне, вырашаючыя спакойна, нам беларускую мову трэба вучыць і карыстацца ёй належным чынам». Зміцер Сідаровіч падкрэсліў, што паводле яго назіраннія на апошніх канцэртах у правінцыі заўважаеца вялікая цікавасць да дзеячай беларускай культуры. Дарэчы, выступы артыстаў адбываюцца ў межах кампаніі «Будзьма беларусам!» і прайшли ў саміх Ашмянах і Лідзе.

ВІЛЕЙКА. ПРЭЗЕНТАЦЫЯ ПРАЕКТА

У Вілейцы адбылася прэзентацыя краязнаўчага праекту «Шляхамі Вілейшчыны». Прэзентация прадстаўляе сабой мультымедыйны дыск, у якім прысутнічаюць тэкставы і графічныя матэрыялы пра розныя аб'екты раёна. Дыск прысвечаны светлай памяці трагічна загінулага мясцовага даследчыка даўніны і сучасніку Віталя Міхайлавіча Кастэнкі. Падчас прэзентацыі стваральнікі дыску распавялі пра гісторыю ідэі, этапы яе рэалізацыі. Прэзентаваная версія не з'яўляецца канчатковым варыянтам. Дыск будзе ўвесь час папяўняцца новымі матэрыяламі. Стваральнікі заклікаюць усіх ахвочных далучацца да яго напаўнення.

ДОКШЫЦЫ. СУПРАЦЬ КАМУНІЗМУ І ФАШЫЗМУ

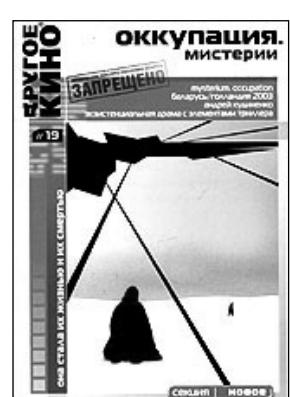
У вечары 10 кастрычніка маладзёны раздавалі ў Докшыцах улёткі «Камунізм=фашизм», на адваротным баку якіх утрымлівалася інформацыя пра злачынствы камуністычнага рэжыму. Учні з суботы на нядзелю ўлёткі гэтага ж зместу з'яўліся на слупах і агародках у цэнтры горада, а таксама на помніку Леніну.

ГРОДНА. СКАНДАЛЬНЫ ФІЛЬМ

У «СВАБОДНЫМ КІНО»

У памяшканні Таварыства беларускай школы адбыўся сумесны прагляд фільма «Акупацыя. Містрыя» — мастацкага фільма рэжысёра Андрэя Кудзіненкі па сценары Аляксандра Качана, знятага ў 2004 годзе. Экзістэнцыйная драма з элементамі трэйлеру. У Беларусі за недастатковы патрыятызм фільм забаронены да пракату. Ён складаецца з трох наведаў пра каханне на фоне фашистскай акупацыі Беларусі.

Тры прыватныя гісторыі без усялякага герайзму вайны. Поўны пераварот у разуменні таго, хто такія беларусы, а хто — савецкія партызаны, якія дзейнічалі падчас вайны на тэрыторыі нашай краіны. «Акупацыя. Містрыя» — першы несавецкі беларускі фільм. Фільм пачынаецца з правакацыйнага сцверджання: «Ляцьсот гадоў таму яны не ведалі, што яны беларусы, але іх дзяржава была найбуйнейшая ў Еўропе. Калі яны даведаліся пра гэта, у іх ужо не было дзяржавы. Сто гадоў іх лічылі недаробленымі рускімі. Потым дваццаць гадоў — непаўнавартаснымі палякамі. Яшчэ два гады — савецкімі. А потым пачалася вайна і акупацыя. Пасля чаго беларусаў засталося зусім мала. Цяпер у беларусаў ёсьць дзяржава. Але іх саміх ужо няма».

► суд

ШТРАФ ВЯЗНЮ КАНЦЛАГЕРА

Суд Чыгуначнага раёна Гомеля 13 кастрычніка пачаў разгляд адміністрацыйных спраў 16-ці дэмакратычных актыўісту, якія мелі намер правесці 16 верасня акцыю салідарнасці са зіклымі.

Апазіцыянеры былі затрыманы міліцыяй па шляху да месца правядзення мерапрыемства. 76-гадовы вязень канцлагераў, член Партыі камуністаў Беларускай Уладзімір Мышак ішоў на з'езд ПКБ, калі яго затрымалі людзі ў цывільнім. «Нейкія малайчыкі, бандыты або тэрарысты ў цывільнім адзенні, сталі мянэ рвачь. На дапамогу прыйшоў мой калега Уладзімір Сякерка, першы сакратар абласнога аўкана. Рызыкуючы жыщём, ён перабег

з іншага боку дарогі, спрабуючы мяне выратаваць, але сам быў скоплены. Нас заштурхалі ў аўтобус. Мы думалі, што ўзятыя ў заложнікі. Толькі калі нас дасцавілі ў міліцыю, зразумелі, што ўсё гэта азначала. Нават калі я ішоў у канцлагер, фашисты так не рвалі мяне, а проста вялі пад аўтаматамі!», — расказаў на судзе бывшы.

Затрымліваў вязня канцлагера 25-гадовы міліцыянін Дзмітрый Грошаў. Паводле яго слоў, састарэлы чалавек рухаўся ў складзе арганізаванай калоны і нёс у руках партрэт «некага чалавека». Сам Мышак і сведкі-аднапартыцыцы сцвярджаюць, што пенсіянер нічога ў руках не тримаў.

Тым не менш суддзя Віталь Козыраў прызнаў вязня канцлагера вінаватым у парушэнні парадку правядзення масавых ме-

рапрыемстваў і прыгаварыў яго да штрафу ў памеры 20 базавых велічынь (700 тысяч рублёў).

Таксама дваццацю базавымі велічынямі пакарана Марына Смяглікава, штраф у памеры 25 базавых велічынь атрымаў Уладзімір Няпомняшчых, 30 — Іван Заяц, 40 — Юры Захаранка, Васіль Палякоў і Аляксандр Прашко.

Астатнім удзельнікам акцыі салідарнасці, якая не адбылася, позвы ў суд пакуль не прыходзілі.

У дакуменце УУС Гомельскага аблвыканкама гаворыцца, што затрыманне апазіцыянеру было праведзена пасля ананімнага тэлефанавання па нумары 102. Невядомы нібыта паведаміў, што на плошчы Паўстання запланавана правядзенне «антыграмадской акцыі».

Паводле БелаПАН

► СКАРГА

АЖАРОЎСКІ СУПРАЦЬ БЕЛАРУСКАГА ПРАВАСУДДЗЯ

Расійскі фізік-ядзершык, каардынатор праектаў групы «Экозаштита» (Масква) Андрэй Ажароўскі накіраваў скаргу ў Гродзенскі абласны суд на рашэнне суда Астравецкага раёна, у адпаведнасці з якім ён прыгавораны да сямі сутак арышту.

Згодна з заканадаўствам, скарга на рашэнне раённага суда павінна быць разгледжана на працягу трох дзён. Магчыма, Ажароўскі таксама зверненца са скаргай у праکуратуру.

Нагадаем, прыгавор па аўбінаўчанні ў дробным хуліганстве быў вынесены Ажароўскуму ўчэччары 9 кастрычніка. Андрэй быў затрыманы ў Астравуці, куды прыехаў для ўздзела ў грамадскіх слуханнях, прысвечаных папярэднім справаздачы абацэнцы ўздзяжнія на навакольнае асяроддзе (АУНА) беларускай АЭС. Ён быў дастаўлены ў мясцоваяе аддзяленне міліцыі, дзе ў яго канфіскавалі 94 друкаваныя матэрыялы пад назвай «Крытычныя водгукі адносна папярэднім справаздачы абацэнцы ўздзяжнія на навакольнае асяроддзе беларускай АЭС».

На судзе з боку аўбінаўчання выступілі сем сведак, з якіх пяцё

ра — супрацоўнікі праваахоўных органаў і яшчэ двое — дзяячыны-валанцёры. Яны паказалі, што пры правядзенні слуханняў Ажароўскі каля кінаканцэртнай залы ў цэнтры Астравуця «паводзіў сябе абуразльна да асоб, якія яго акружалі, прадстаўнікоў улады і грамадзян, кінуўшы пакет з друкаванай літаратурай, спрабаваў пранікнуць унутр будынка, але яго хуліганскія дзеянні былі спыненыя». Сумненняў у «аб'ектыўнасці і дакладнасці» паказанняў сведак з боку аўбінаўчання ў судзе не ўзнікла.

12 кастрычніка пасольства Расіі ў Беларусі накіравала ў беларуское Міністэрства замежных спраў ноту для высыялення дэталяў затрымання Ажароўскага. Міжнароднае некамерцыйнае экалагічнае аб'яднанне «Белона» накіравала звярот на імя міністра замежных спраў Расіі Сяргея Лаўрова з просьбай разабрацца ў справе з арштам Ажароўскага.

Паводле БелаПАН

► КАНФЕРЭНЦЫЯ

ПРАЎДА ПРА ДРУГУЮ СУСВЕТНУЮ

Аляксандр ТАМКОВІЧ

Навукова-практычная канферэнцыя «Прычыны пачатку другой сусветнай вайны: роля камуністычнай і нацысткай ідэалогій», што адбылася напрыканцы мінулага тыдня, засведчыла: цікавасць грамадскасці да гэтай тэмы не толькі не астывае, але і ўзрастает.

Канферэнцыя была арганізавана пры ўрэзеле літоўскай няўрадавай арганізацыі «За грамадзянскую супольнасць» і беларускай Каардынантайнай рады ініцыятываў па даследаванні злачынстваў камунізму і ўшанаванні ахвяр таталітарызму.

Адбылася яна ў амбасадзе Літоўскай Рэспублікі ў Мінску, што дастатковая сімвалічна. І не толькі таму, што зараз амаль

не засталося памяшканняў, дзе б можна было абмяркоўваць падобныя пытанні. Сутнасць у тым, што насы суспедзі і сужыцелі па бытому СССР змаглі сказаць праўду, а мы, на жаль, не. А яна ў тым, што ў галоўнай трагедыі XX стагоддзя Сталін вінаваты не менш за Гітлера. Пра гэта сведчылі і ўрываў з фільму «Расія ў вайне», слайд-прэзентацыя, прысвяченая параўнанню сталінізму і фашызму, выступы кандыдата гістарычных навук Ігара Кузняцова, сябра арганізацыі «За грамадзянскую супольнасць» Жылівінаса Лялейва, дэпутата літоўскага парламента Паўлюса Саўдаграса, журнالіста, даследчыка злачынстваў камунізму Андрэя Пачобута і галоўнага рэдактара нашай газеты Аляксандра Каала.

Не буду паўтараць усе лічбы, якія прагучалі падчас канферэнцыі, бо іх было вельмі багаты. Абмяжуся толькі тым, што за некалькі гадоў панавання

«саветаў» у Заходній Беларусі было рэпрэсавана каля 150 тысяч чалавек. Гэту лічбу называў даследчык гісторыі сталінскіх рэпрэсій Леанід Маракоў. Даволі красамоўны адказ тым, хто зараз імкнецца даказаць тое, што камунізм прынёс Беларусі выключна «шчасце» і «радасць».

Дэпутат літоўскага парламента Паўлюс Саўдаграс паведаміў, што парламентары і яго краіны распрацавалі праект закона, які будзе накіраваны супраць тых, хто з дапамогай СМІ імкнецца прынізіць антысавецкі партызанскі рух за свабоду і незалежнасць Літвы.

Як адзначыў у сваім выступе літоўскі амбасадар Эдмінас Багданас, аргументуючы неабходнасць абацэнтыўнага даследавання прычын і наступстваў вайны: «Калі мы не будзем гаварыць пра гэта, дык нехта скажа за нас».

І тут я цалкам згодны з гісторыкам Ігарам Кузняцовым — гаварыць трэба. Але не менш трэба вуч

▼ ТЫДНЁВЫ АГЛЯД

I ЦЯБЕ ПАЛЧЫЛІ, I МЯНЕ ПАЛЧЫЛІ

Сяргей САЛАЎЁУ

У Беларусі стартаваў перапіс населеніцтва. Зараз кожны грамадзянін павінен паведаміць пра сябе пэўныя звесткі. Прыкладам, на што ён жыве, ці ёсьць ў яго камп'ютэр, якую мову ён вывучыў першай, і гэтак далей... Але нічога, акрамя смеху і сораму за тое, у якой краіне мы жывем і як складзеныя гэтыя апытанкі, персанальна ў мяне не ўзнікае.

Вось гэта крута насамрэч! Спачатку дзяржава (Белстат, гэта ж дзяржаўная установа, слушна?) выкідае за межы краіны Еўрапейскі гуманітарны ўніверсітэт, пазбаўляе права на адукцыю ліцэісту Гуманітарнага ліцэю, выганяе з навучання шматлікіх грамадзян Беларусі, якія потым едуть па «праграме Каліноўская» вучыцца ў Польшчу, Чэхію, Літву... А потым яшчэ і не лічыць іх за сваіх грамадзян? А як быць з тымі, хто з'ехаў з Беларусі па студэнцкім абмене — у тых ж Злучаныя Штаты?

«Урадам распрацавана палаўненне аб парадку аховы персанальных даных, якое гарантует канфідэнцыяльнасць інфармацыі на ўсіх этапах перапісу. Персанальная даныя падлягаюць ахове на працягу 75 гадоў», — паведамляе Белстат. Калі я паглядзею на гэтае паведамленне, увогуле паўгадзіны не мог з падлогі падняцца, бо смех быў проста істэрыйчы. «Ахове на працягу 75 гадоў» у той час, калі праводзіцца павальная дактылоскопія населеніцтва? Калі перапісчыкі ходзяць па дамах «асабліва нядобранадзеяных» з міліцыянтамі? Калі ў анкеты ўключаны пункты аб «крыніцах сродкаў існавання» і «занятасці»? Калі я дажыву да ста гадоў, мне вельмі хацелася б паглядзець на чалавека, які засікаўцца, чым я займаўся і на што жыў 75 год таму.

Карацей, нездарма казалі: «Ёсьць хлусня, ёсьць вялікая хлусня, і ёсьць статыстыка». Толькі пытанне, каму патрэбная такая статыстыка?

На правядзенні перапісу наўканавана калі 21 мільярд рублёў, з іх 7 мільярдаў пойдуць на аплату працы перапісчыкаў. Кожны з іх атрымае ў якасці ўзнагароджання суму ў памеры чатырох базавых велічынь (140 тыс. рублёў). А астатнія — каму?

І увогуле, шмат ужо разоў казалі, што ў перыяд крыйзу трэба «замарозіць» стратныя праекты, каб зэкономіць гроши. А тут яшчэ і Москва падцікае.

Кіраўнік «Газпрома» Аляксей Мілер заявіў, што цэны на газ для Беларусі будуць павышаны ў адпаведнасці з контрактам. «Ёсьць контракт, у адпаведнасці з якім прадугледжана пастапнае павышэнне цены на газ для Беларусі, і

трэба выконваць контракт, трэба працаўваць у адпаведнасці з контрактам... Беларускі бок паставіў подпіс пад гэтым контрактам. Беларускі бок павінен выконваць свае авабязацельствы», — сказаў кіраўнік «Газпрама».

«Газпрам» таксама патрабуе, каб да канца года Беларусь ліквідавала запазычанасць за газ. 7 верасня на сустэрэны з прэзідэнтам Дзмітрыем Мядзведзевым кіраўнік «Газпрама» Аляксей Мілер паведаміў, што запазычанасць Беларусі — каля 200 мільёнаў долараў — сфарміравалася ў пачатку 2009 года. Паводле слоў Мілера, часткова яна была пагашана ў жніўні, але ўсё яшчэ застаецца «вельмі значнай».

І ў гэтых абставінах мы выкідваєм гроши на паперкі? Хаця, здаецца, урад знайшоў выйсце. У Беларусі распрацаваны варыянты энергазабеспечэння народнай гаспадаркі і населеніцтва ва ўмовахмагчымага скарачэння паставак. Пра гэта паведаміў намеснік міністра эканомікі Анатоль Філонав 14 кастрычніка на пасяджэнні прэзідэнту Савета міністраў, дзе абміркоўваўся ход падрыхтоўкі народнай гаспадаркі краіны да працы ў восенінска-зімовыя перыяд.

Паводле слоў Філонава, Міністэрства энергетыкі з удзелам канцэрна «Белнафтатхім» і іншых зацікаўленых ведамстваў «распрацавала варыянты палівазабеспечэння і рэжыму энергазабеспечэння народнай гаспадаркі і населеніцтва ў ацяпляльны перыяд ва ўмовахмагчымага зняжэння паставак энерганосібітаў у рэспубліку, а таксама ў выпадкахмагчымага ўзікнення аварыйных сітуацый і рэзкіх пахаладанняў». Намеснік міністра таксама паведаміў, што па ўзгадненні з аблвыканкамамі і Мінгарвыканкамам зацверджаны графікі абмежавання і адключэння спажыўцоў ад газавых, электрычных і цеплавых сетак у выпадку ўзікнення аварыйных сітуацый.

Такім чынам, зразумелая логіка ўрада. Мы будзем ратавацца ва ўмовах «абмежавання і адключэння спажыўцоў ад газавых, электрычных і цеплавых сетак» адным чынам — паліць у сябе ў хаце тым, што ёсьць: бланкамі перапісу населеніцтва, якія няшмат каму патрэбныя. Ці не так?

Спачатку крыху статыстыкі. Паводле дадзеных Белстата, у краіне створана 648 перапісных, 6326 інструктарскіх і 31846 падліковых участкаў. Задзейнічана калі 48 тысяч перапісчыкаў і аблугоўвуча юага персаналу.

Перапісу падлягаюць беларускія і замежныя грамадзяне, якія пастаянна праўжываюць у краіне, асобы без грамадзянства, якія знаходзяцца на тэрыторыі Беларусі, а таксама грамадзяне, якія пастаянна праўжываюць, але часова адсутнічаюць у сувязі з выездам за мяжу ў камандзіроўку, на працу, на вучобу тэрмінам да аднаго года, замежныя грамадзяне, якія прыбылі ў Беларусь на працу і вучобу тэрмінам на адзін год і больш.

Вось тут і першае «тры разы «ха-ха». Кшталту барадатага вайсковага анекдота: «Тыя, хто адсутнічаюць, падыміце руки». Як можна перапісаць тых, хто «часова адсутнічае ў сувязі з выездам за мяжу ў камандзіроўку, на працу, на вучобу тэрмінам да аднаго года»? Другое «ха-ха»: чаму перапісу падлягаюць «замежныя грамадзяне, якія прыбылі ў Беларусь на працу і вучобу тэрмінам на адзін год і больш»? Хіба яны грамадзяне Беларусі? Хіба яны плануюць такім стаць? Хіба яны плануюць тут застасцца? Такім чынам можна значна падвысіць колькасць населеніцтва Беларусі, а потым гучна рапартаваць аб «істотным паліпашні дэмографічнай ситуаціі ў краіне»!

Трэці раз «ха-ха». На гэты раз нават «гы-гы». «Не падлягаюць перапісу асобы, якія выехалі за мяжу ў камандзіроўку, на вучобу, на працу тэрмінам на адзін год і больш», — паведамляе Белстат.

▼ ФІГУРЫ ТЫДНЯ

ЯЎГЕН ШЫГАЛАЎ

Былы дырэктар буйнейшага ў краіне мінскага рынку «Ждановічы» заплаціў за сваю свабоду беларускай дзяржаве калі 30 мільёнаў долараў. У студзені мінулага года ў дачыненні да старшыні прайлення Гандлёвага дома «Ждановічы» Яўгена Шыгалава была заведзеная крыміналная справа. Шыгалава арыштавалі 7 красавіка, а 15-га было прад'яўленае аўбінавачванне ва злouжыўванні ўладай ці службовымі пайнамоцтвамі і незаконным захопе зямлі. Пасля Яўгена Шыгалава вызвалілі з-пад варты пад заклад у 10 мільярдаў рублёў. У ліпені эксп-дырэктар выезджаў на лячэнне ў Лондан. Апошнія некалькі тыдняў перад вызваленнем пад заклад ён знаходзіўся пад кругласутачнай аховай у Рэспубліканскім навукова-практычным цэнтры «Кардыялогія», дзе праходзіў курс лячэння.

Яшчэ да арышту Я. Шыгалаву двойны перанес інфаркт міякарда і быў прааперыраваны. 29 красавіка 2008 года, выступаючы ў Палаце прадстаўнікоў, Аляксандар Лукашэнка заявіў, што Шыгалаву «нагой дзвёры адчыніў ва ўрад, адміністрацыю прэзідэнта». У якасці «кампенсацыі» за правіннасці дырэктуры рынка «Ждановічы» прапанавалі пабудаваць Лядовы палац у Чыжоўцы.

Як стала вядома 1 кастрычніка, Шыгалаву быў памілаваны па рашэнні Аляксандра Лукашэнкі. А намеснік генеральнага прокурора Беларусі Віктар Конан паведаміў журналістам, што «Шыгалаву пакрыў нанесеную дзяржаве шкоду ў поўным аб'ёме». Сума гэтых страт� склала 80 мільярдаў беларускіх рублёў (каля 30 мільёнаў долараў ЗША).

НАДЗЕЯ АСТАПЧУК

Беларуская штурхальніца ядра Надзея Астапчук намінаваная на званне лепшай лёгкаатлеткі Еўропы на выніках месяца. Галасаванне праходзіць на сайце Еўрапейскай лёгкай атлетыкі www.european-athletics.com. Задзейнічана на званне лепшых сярод мужчын і жанчын намінаваныя прадстаўнікі 19 краін. Надзея Астапчук вылучаная як срэбны прызёр Сусветнага лёгкаатлетычнага фіналу з вынікам 19,56 метра.

Усяго ў конкурсе ўдзельнічаюць 15 спартавак, якія прадстаўляюць дзесяць краін. Аддаць свой голас можна да 22 кастрычніка. Пры падвядзенні вынікаў будзе улічвацца вынік галасавання заўзятараў, прадстаўнікоў CMI і экспертаў. Конкурс на вызначэнне лепшага спартовца месяца быў заснаваны ЕА ў студзені 2007 года. На момант напісання нататкі Надзея Астапчук лідзіравала ў інтэрнэт-галасаванні.

У скарбонцы дасягненню Надзеі Астапчук прызыўся месцы на чэмпіянатах свету і Еўропы, чацвёртая месца на летніх Алімпійскіх гульнях 2004 года і бронза на Пекінскай Алімпіядзе мінулага.

АНДРУС КРЭЧКА

У моладзевай арганізацыі партыі БНФ новае кіраўніцтва: публічную асабу Франака Вячоркі, які цяпер знаходзіцца ў войску, замяніў малавядомы Андрус Крэчка. Паводле планаў новаабранага кіраўніка, арганізацыя павінна аўяднаць два ўнутраныя лагеры, каб «працаўваць разам, змагацца з рэжымам, змагацца за нашы каштоўнасці, змагацца за Беларусь».

Моладзь БНФ будзе таксама ўдзельнічаць у выбарчых кампаніях, тэматычных датах і займацца «проста бычучай працай». У сваім выступе пасля абрания Андруса Крэчка заяўіў, што хоча актыўізаваць працу з рэгіёнамі, даць ім больш пайнамоцтваў у прыняцці рашэнняў арганізацыі і перайсці да працы напярэдадні прэзідэнцкіх выбараў.

ТРЕЦІ СЕКТАР

ГЕНАДЗЬ ГРУШАВЫ

У 2007 годзе «НЧ» публікаваў серыю нарысаў Аляксандра Тамковіча, прысвяченую беларускім палітыкам. 30 нарысаў — 30 асоб, якія так ці інакш паўплывалі на ход падзеі, спрыялі (ці наадварот) руху Беларусі па шляху дэмакратычных пераўтварэнняў. Новая серыя нарысаў Аляксандра Тамковіча, якую мы пачынаем, прысвячана дзеячам «трэцяга сектара», людзям, якія спрычыніліся да стварэння недзяржайных грамадскіх організацый. Ці, інакш кажучы, — грамадзянскай супольнасці. Той самай

супольнасці, без якой не можа быць паўнавартаснай дэмакраты. Без якой немагчыма забяспечыць выкананне базавых правоў чалавека. А значыць, і забяспечыць жыццядзейнасць дзяржаўнага арганізма згодна прынцыпам элементарнай справядлівасці. Гэтыя людзі ўпарты робяць сваю справу. Пра іх — валанцёраў, маладых і ветэранаў трэцяга дэмакратычнага фронту — слова Аляксандра Тамковіча.

Аляксей Кароль

Аляксандар ТАМКОВІЧ

Фонд «Дзецям Чарнобыля» існуе ўжо 20 гадоў. Гэта ці не першая грамадская арганізацыя, якая ўзнікла на хвалі гарбачоўскай перабудовы. І здолела ўтрымацца да гэтага часу. За два дзесяцігоддзі на аздараўленне за мяжу намаганням фонду выехала больш за трыста тысяча беларускіх дзяцей. А першая група паехала ў Індію. Было гэта ў снежні 1989 года — 25 дзяцей з вёскі Стрэлічава. І гэта дзякуючы намаганням неабыякавага чалавека — Генадзя Грушавога.

Прыступкі да галоўнай справы

Генадзь Грушавы нарадзіўся ў Мінску 24 ліпеня 1950 года. Яму было 40, калі пачалася гарбачоўская перабудова. Ён з тых саракагадовых, якіх адносяць да апошняга пакалення шасцідзесятнікаў, чыё юнацтва сваім развітальным крылом закранула «хрушчоўская адліга», прыадчыніўшы іх зроку жудасную бездань таталітарызму. Адліга скончылася, але надзея на перамены ажыла з новай сілай на перабудовачнай хвалі.

Бацька Генадзя да вайны скончыў фізіка-матэматычны факультэт у Фрунзе. Прайшоў вайну ад званка да званка, на перадавой. Адрадавога да маёра, камандзіра палка, з якім штурмаваў Кёнігсберг. Потым служыў камендантом аднаго з гарадоў Усходняй Пруссіі, дзе і сустрэў сваю будучую жонку — дзяўчыну з Ноўгарада, вывезеную ў Германію падчас акупацыі. З Пруссіі маёра Грушавога накіравалі ў Мінск.

Закончыў Генадзь знакамітую школу № 50, якая спецыялізувалася на фізіцы і матэматыцы, у ліку першых. Але матэматыкам не стаў. Паступіў на філософскі факультэт БДУ, адлюстрыўшы велізарны конкурс. Вучыўся апантана. Актыўна займаўся спортам — баскетболам, барацьбой, лёгкай атлетыкай.

Навуковую працу пачаў пісаць яшчэ на другім курсе, а скончыў яе на пятым. Тыгыдзяя яна буйнога французскага філосафа, ідэаліста, тэолага Нікаля Мальбрэнша. Давялося вучыць французскую мову і шукаць дарэвалюцыйныя кнігі. Менавіта гэта студэнцкая работа і стала

супольнасці, без якой не можа быць паўнавартаснай дэмакраты. Без якой немагчыма забяспечыць выкананне базавых правоў чалавека. А значыць, і забяспечыць жыццядзейнасць дзяржаўнага арганізма згодна прынцыпам элементарнай справядлівасці. Гэтыя людзі ўпарты робяць сваю справу. Пра іх — валанцёраў, маладых і ветэранаў трэцяга дэмакратычнага фронту — слова Аляксандра Тамковіча.

Аляксей Кароль

для яго своеасаблівым пропускам у аспірантуру, куды Грушавы паступіў у 1972 годзе. А ў 1975-м абараніў кандыдацкую.

Фонд і шлях

Як толькі ў Мінску з'явіўся рух «За дэмакратычны змены», Генадзь Грушавы знайшоў яго сам. І сам прыйшоў на пасяджэнне аргкамітэта па стварэнні Беларускага народнага фронту.

На пачатку вясны 1989 года ён упершыню даведаўся пра вельмі важныя акалічнасці Чарнобыльскай трагедыі, а ў маі таго ж года афіцыйна стаў старшынёй Камітэта БНФ «Дзеці Чарнобыля», які потым ператварыўся ў фонд «Дзеці Чарнобыля».

Зараз многія расказваюць, што ідэя правядзення першага «Чарнобыльскага шляху» належыць менавіта ім. На самай справе, за ёй стаяў Генадзь Грушавы, а прыкладам і ўзорам для яго была Пражская вясна 1968 года.

Менавіта тады Грушавы асэнсаваў, што ў грамадскіх структур ззначна большы патэнцыял, чым у палітычных партый. Асабліва на пераходных этапах ад таталітарызму да дэмакратыі. І асабліва ва ўмовах Беларусі, з правакацыйнай трапнасцю ахарактарызаванай Алесем Адамовічам, як Вандэя.

Патэнцыял гэтых мае лічба-вае вымярэнне. Калі ў першым «Чарнобыльскім шляху» (дарэчы, адбыўся ён не 26 красавіка, а 30 верасня) прымала ўдзел 40 тысяч чалавек, то ў сёлетнім — каля тысячы. Сярод тых, хто дваццаць гадоў таму выходзіў на вуліцы пратэставаць, ідэйных прыхільнікаў БНФ было менш працівнікаў. У астатніх матывацый было іншай.

За два тыдні да акцыі ўся дзяржаўная прапагандысцкая машына пачала ўнушаць людзям, што «Чарнобыльскі шлях» — выхадка экстремістаў. Каб сарваць акцыю, на тую суботу ўлады спецыяльна прызначылі

рэспубліканскі суботнік. За межы Мінска людзей вывозілі цэлымі інтытутамі і прадпрыемствамі. Арганізавалі выязны гандаль. Пужалі рэпрэсіямі і экспесамі. Не дапамагло. Шлях адбыўся.

Справа жыцця

У сакавіку 1990 года Грушавога абраў ў Вярхоўны Савет БССР, пачалася яго палітычна дзеяйнасць. У тым жа годзе ён стаў старшынёй Беларускай хрысціянска-дэмакратычнай партыі. Праінавала яна не доўга.

Неаднойчы я быў сведкам, калі розныя палітычныя лідэры імкнуліся перацягнуць Грушавога на свой бок. Не атрымалася. Ён застаўся са сваёй справай. Для людзей. Для дзяцей. Дзеля іх уратавання. Па высокаму рахунку — уратавання будучыні Беларусі.

Афіцыйна фонд «Дзеці Чарнобыля» нарадзіўся 20 лістапада 1990 года. Так напісана ў пасведчанні Міністэрства аб рэгістрацыі, але працаўцаў ён пачаў значна раней. Фонд — адзін з першых камітэтаў у фундаменце беларускай грамадзянскай супольнасці.

Існуе больш за 20 тлумачэнняў тэрміна «грамадзянская супольнасць». Адны ліцаць, што тут трэба мець на ўвазе ўсіх людзей, якія жывуць у той ці іншай краіне. Другія — толькі тых, хто займаецца пэўнай грамадскай дзеяйнасцю. Ёсьць сваё азначэнне і ў Генадзя Грушавога. Сутнасць грамадзянской супольнасці, на яго думку, у трох складальніках.

Першы — грамадзянская супольнасць узімае толькі там, дзе людзі пачынаюць арганізоўвацца самі, а не па ўказы ўсіх якой-небудзь партыі ці лідэра.

Другі — грамадзянская супольнасць павінна вырашыць пытанні, якія цікавяць калі не ўсё грамадства, то хача б яго значную большасць. Нельга называць грамадзянскай супольнасцю клубы філатэлістаў ці аматараў піва.

Трэці — грамадзянская супольнасць узімае толькі там, дзе яна выступае як раўнапраўны партнёр і, у пэўным сэнсе, як канкурэнт дзяржавы, бо яны займаюцца аднымі і тымі ж проблемамі — экалогіяй, сацыяльнай сферай, аховай здароўя і г.д. Часам дзяржава імкненца «падміні» грамадскую супольнасць, зрабіць яе сваёй падначаленай, але ў такім выпадку цалкам знікае матывацый для ўзаемнага стымулявання. І грамадская супольнасць рана пізнае ператвараенца ў паслухіяны механізм улады, які патрэбны ёй для дасягнення пэўных мэтаў. Партнёр становішча звычайнай служкі.

Чарнобыльская трагедыя для Беларусі стала сапраўдным дэстанарам грамадскай актыўнасці. Тры гады дзяржава хавала праўду, анічога належным чынам не рабіла, і людзі пачалі аб'ядноўвацца самі. Невыпадкова ў кароткім тэрміне па ўсёй краіне ўзніклі каля 200 структур, якія сталі рэгіональная базай фонду «Дзеці Чарнобыля».

Жадаючых уступіць у новую структуру было вельмі многа, аднак ніякіх спісаў тады не было. Толькі ў 1993 годзе, калі Міністэрства юстыцыі запатрабавала «картачкі ўліку», за некалькі месяцаў «з'явілася» 14 тысяч сяброў. У 1996 годзе пасля рэформы, якія паставіў крыж на дзеяйнасці не падкантрольных уладзе дзяпутатаў Вярхоўнага Савета 13-га склікання, у ліку якіх быў і Грушавы, той папрасіў дапамогі ў сваіх паплечнікаў. За некалі тыдні ўсіх кіраўнікоў арганізацый 15-ці раёнаў з тых 70-ці, якія ў той час дапамагалі фонду, было сабрана сто шаснаццаць тысяч подпісаў супраць скасавання паўнамоцтваў дэпутата Грушавога.

Зразумела, што ўсё гэта вельмі не падабалася ўладзе. Фонд «Дзеці Чарнобыля» пачалі зішчаць. Толькі акцыенты яго дзеяйнасці крыху змясціліся. У 1990-я гады, дзякуючы гуманітарнай работе, быў закладзены фундамент для розных сацыяльных праграмаў, арыентаваных на моладзь, жанчын, прафесійныя групы. Таму на пачатку 2000 года з'явіліся новыя напрамкі дзеяйнасці. Напрыклад, рух «Жаночы форум», які па ўсёй краіне аб'яднаў актыўных жанчын для экуменічнай работы (збліжэнне, стварыў сетку дапамогі жанчынам, што падвяргаліся гвалту, перашкаджае гандлю жанчынам).

Пасля вяртання з-за мяжы Генадзь Грушавы працягнуў сваю дзеяйнасць. Аўтарытэт вяртаўся ў сакавіку 1997 года ён быў вымушаны з'ехаць у ФРГ, дзе месціліся з самага заснавання. Не прэтэндуя на нешта больше, чым на версію, але лічу афіцыйную абстракцыю фонду Грушавога следствам таго, што ўлада добра ведае эфектыўнасць работы фонду. У пачатку 1990-х гадоў людзі з каманды будучага прэзідэнта на шырокім зборы дапамогі.

Пагроза навісла асабістая над Грушавым. З-за пераследу з боку Савета бяспекі Беларусі і пагрозы арышту ў сакавіку 1997 года ён быў вымушаны з'ехаць у ФРГ, дзе месціліся з самага заснавання. Пасля вяртання з-за мяжы Генадзь Грушавы працягнуў сваю дзеяйнасць. Аўтарытэт вяртаўся ў сакавіку 1997 года ён быў вымушаны з'ехаць у ФРГ, дзе месціліся з самага заснавання. Пасля вяртання з-за мяжы Генадзь Грушавы працягнуў сваю дзеяйнасць. Аўтарытэт вяртаўся ў сакавіку 1997 года ён быў вымушаны з'ехаць у ФРГ, дзе месціліся з самага заснавання.

P.S. Ад моманту заснавання да забароны ў 1996 годзе фонду «Дзеці Чарнобыля» на лячэнне за мяжу было адтраўлены больш за 900 дзяцей з цяжкімі анкалагічнымі захвораваннямі. Па лініі фонду ў замежных камандзіроўках (ЗША, Вялікабрытанія, Канада, Японія, Бельгія, Германія) пабывалі больш за 200 медыцынскіх супрацоўнікаў — ад загадчыкаў паліклінік да медсёстраў. Пакуль дэпартамент на гуманітарнай дапамозе (2000 г.) не ўвёў ліцензіравання, па лініі фонду ў Беларусь паступіла гуманітарнай дапамозі, пераважна лекаў, на суму каля 500 мільёнаў долараў.

БУДЗЬМА

НАЦЫЯНАЛЬНАЯ ІДЭНТЫЧНАСТЬ: ХТО МЫ І ЯКІМІ БУДЗЕМ

Генадзь КЕСНЕР

Прэзентацыя сацыялагічнага даследавання пад такой назвай прыйшла 12 кастрычніка ў сталічным гатэлі «Crowne Plaza». Арганізатарамі прэзентацыі былі грамадзянская кампанія «Будзьма беларусам!», зарэгістраваны ў Вільнюсе Беларускі інстытут стратэгічных даследаванняў (БІСД), а таксама сацыялагічная лабараторыя «НОВАК».

Перад дзесяткамі журналістаў, прадстаўнікоў дзяржаўных структур, у тым ліку Міністэрства культуры і Адміністрацыі презідэнта, а таксама шырокай грамадскасці выступілі навуковыя кіраўнікі даследавання: кандыдат сацыялагічных навук, супрацоўніца лабараторыі «НОВАК» Надзея Яфімава і доктар паліталогіі, дырэктар БІСД Віталь Сіліцкі. Вёў прэзентацыю каардынатор замоўцы даследавання — агульнацыянальны культурніцкай кампаніі «Будзьма беларусам!» Ігар Лялькоў.

Па яго словам, ідэя прэзентацыі даследавання нарадзілася ў межах кампаніі «Будзьма беларусам!», скіраванай на папулярызацыю сучаснай беларускай культуры. «Мы пераканаліся ў тым, што ў Беларусі існуе вялікая

запатрабаванасць на беларускую культуру — нашмат большая, чым мы спадзяваліся перад пачаткам кампаніі. Узнікла пытанне, а ці не надта міфалагізаванымі і стэрэатыпнымі з'яўляюцца нашы ўяўленні пра культурныя погляды і патрэбы беларускага грамадства? Што насамрэч думае пра сябе і пра культуру сваёй краіны беларус XXI стагоддзя? Менавіта на гэтыя і падобныя пытанні меўся адказаць гэта даследаванне», — падкрэсліў Ігар Лялькоў.

Прадстаўніца лабараторыі «НОВАК» Надзея Яфімава адзначыла, што даследаванне ўключала ў сябе працу з фокус-группамі і апытанне насельніцтва, якое праводзілася па рэпрэзентатыўнай выбарцы сярод 1011 чалавек. Паводле атрыманых дадзеных, 31,6% рэспандэнтаў могуць свабодна размаўляць і пісаць па-беларуску; 42,7% чытаюць па-беларуску, разумеюць мову, але размаўляць ім цяжка. 22% разумеюць беларускую мову, але з цяжкасцю чытаюць па-беларуску. 2% зусім не разумеюць беларускай мовы. Як адзначыў Віталь

Сіліцкі, «лепши валодаюць беларускай мовай беларусы сталага веку, а не маладое пакаленне».

А вось абсалютна новае для беларусаў адчуванне сябе ёўрапейцам — наадварот больш уласціва маладым. Як паведаміла Надзея Яфімава, цяпер, паводле апытання, 87% жыхароў Беларусі па нацыянальнасці беларусы, 8% — рускія, 2% — палякі. Надзея Яфімава адзначыла, што раней рэспандэнты лічылі сябе захавальнікамі традыцый Савецкага Саюза, цяпер жа СССР і ёўрапейскі выбор памяняўся месцамі. За Савецкі Саюз выступаюць толькі 12,5% апытаных рэспандэнтаў, у той час як колькасць тых, хто лічыць Беларусь ёўрапейскай дзяржавай, — ужо 15%. Ёўрапейцамі лічыць сябе 60% апытаных, а 70% выказали гатоўнасць узяць на сябе адказнасць за краіну і яе будучыню.

Па словам Вітала Сіліцкага, даследаванне дало некаторыя дастатковыя нечаканыя вынікі. Напрыклад, Магілёўская вобласць выйшла на першое месца па выкарыстанні беларускай мовы ў прыватным жыцці.

Тлумачэнне гэтаму даў старшыня ТБМ Алех Трусаў: «Я на дніх прыехаў з майго роднага Мсціслава, дзе рабіў прэзентацыю сваёй кнігі. Я ашалеў: прыйшла маса моладзі, дзяўчатаак па шаснаццаць гадоў, і яны ўсе са мной стараліся размаўляць па-беларуску. Вось вам і Магілёўшчына. А чаму? Яны бачаць, як жывуць у Расіі, за восьем кіламетраў ад іх. Я спытаўся: а як вы хочаце наперад? Яны: мы не хочам на той бок. Яны там бываюць, там татальная пустэча, на Браншчыне цэлымі вёскамі просяцца ў Беларусь. Канешне, у парыўнанні з Польшчай Беларусь слабей. А ў парыўнанні з Расіяй?»

Як адзначаюць аўтары даследавання, прычынай адносна рэдкага карыстання беларускай мовай у большасці апытаных аказалася адсутнасць беларускамоўнага кола знаёмых і сяброў (49,4%), на другое месца выйшла кепскае валоданне мовай (33,5%), і зусім малы працэнт набраў адказ «ніхто вакол не карыстаецца, няма неабходнасці» — усяго 3,3%. На думку апытаных, прысутнасці беларускай мовы пераважна не хапае ў сферы афармлення гарадоў, вітрин (такую думку падзяляе 51,7%), у палітыцы і дзяржаўным кіраванні (45,9%), у рэкламе (37,1%), у СМИ (35%) і адукаванні (34,6%).

Як лічыць незалежны эксперт Аляксандр Сасноў, становішча з беларускай мовай застаецца складаным яшчэ і таму, што яна ігнаруеца як вышэйшым кіраўніцтвам краіны, так і шараговым чыноўніцтвам. «Трэба, каб самі

ўлады пачалі размаўляць на беларускай мове, каб міліцыянты звязаліся да людзей па-беларуску, а не білі дручкамі за тое, што чалавек размаўляе на роднай мове», — падкрэсліў Аляксандр Сасноў.

І ўсё ж некаторыя ўдзельнікі дыскусіі адзначалі, што становішча з мовай тытульнай нацыі, хоць паціху, але паліпшаецца. Па словах пісьменніка і гісторыка Уладзіміра Арлова, усё пазнаеніца ў парыўнанні. «Калі я быў студэнтам, то беларуская мова ў мінскім трамейбусе адназначна выклікала агрэсію ў абсалютнай большасці выпадкаў. Мяне часта называлі «калхознікам», «нацыяналістам» альбо нават «нацыстам». Зараз гэта, хутчай, выключэнне. Я ўжо, бадай, і не ўзгадаю, калі я сутыкаўся з агрэсіяй у дачыненні мяне як беларускамоўнага грамадзяніна. Калі зменіцца сітуацыя ў дзяржаўнай палітыцы для беларускай мовы, мы вельмі хутка ўбачым плён таго, што пакуль «драмле». Але тое, што стаўленне сярэднестацтыстычнага жыхара Беларусі да беларускай мовы змянілася ў лепшыя бок, для мяне гэта несумненна», — адзначыў Арлова.

Пасля асноўных дакладаў Надзеі Яфімавай і Віталя Сіліцкага адбылася ажыўленнае і змястоўнае аблерканаванне даследавання, у якім узялі ўдзел многія прысутныя на прэзентацыі. Дыскусія атрымалася вельмі жывавая і жывая, а многія закранулы падчас прэзентацыі аспекты ўдзельнікі мерарэйсмства яшчэ доўга абміркоўвалі пасля яго завяршэння за кубачкам кавы ці гарбаты.

МЕРКАВАННІ

ВОСТРЫЯ КОНТУРЫ ПАРТНЁРСТВА

3 кулуараў канферэнцыі

Сваімі поглядамі на развіццё падзеі у Беларусі на фоне ажыццяўлення «Усходняга партнёрства» падзяліліся Аўрымас Таўрантас, пасол па асобых даручэннях МЗС Літвы, і Лукаш Адамскі, каардынатор праграм двухбаковых адносін у ЕС і з суседзямі Польшчы Польскага інстытута міжнародных адносін — удзельнікі канферэнцыі «ЕС—Беларусь: контуры партнёрства».

Аўрымас Таўрантас: Мінск павінен зрабіць канкрэтныя крокі

— Я не згодны з тымі, хто лічыць, што «Усходніе партнёрства» прынясе мала выгод Беларусі — праца толькі пачынаецца, і наколькі якасны і карысны будзе яе змест, залежыць ад якасці выканання праграмы. У Беларусі — спецыфічная сітуацыя, ЕС не можа тут размаўляць толькі з уладай, але мусіць сур'ёзна кантактаваць з апазіцыяй, высвяляючы яе думку. Гэта галоўнае адзрененне Беларусі ад іншых краін «Усходніе партнёрства», тых жа Украіны і Малдовы, дзе дастаткова кантактуй на афіцыйным узроўні.

Для Беларусі прымяняеца спалучэнне рэалістычнасці і прынцыповасці — размовы пра водзіцца і з уладай, і з апазіцыяй. На наступным тыдні ў Стокгольме пройдзе сустэрча старшынь камісіі па замежных спраўах парламентаў краін ЕС, і адной з маіх прапаноў будзе то, што апазіцыя Беларусі павінна заняць сур'ёзнае месца ў працы па праграме «Усходніе партнёрства». Мы не павінны мець стасункі толькі з афіцыйнымі Мінскам.

Што тъгчыца бліжэйшых кроў, якіх ЕС чакае ад беларускай улады, то з максімальных — прынцыце дэмакратычнага выбарчага заканадаўства. Але пачаць адразу можна і з вельмі простых рэчаў, як реальная рэгістрацыя палітычных

Лукаш Адамскі: Павялічыць актыўнасць грамадзянскай супольнасці

«Усходніе партнёрства» з'яўляецца інструментам для завязвання новых кантактаў. Нават простыя візіты на Захад прадстаўнікоў беларускай адміністрацыі, міністэрстваў, мясцовых уладаў, будуть спрыяць развіццю двухбаковых стасункаў, ускосна прадстаўляць апазіцыі шырэйшыя поле для манеўраў унутры краіны.

Апазіцыя ў рамках падрыхтоўкі праектаў «Усходніга партнёрства» па меншай меры атрымлівае магчымасць кансультацый. І калі не ўсе дэмакратычныя сілы цалкам ухваляюць такі фармат, прынамсі «Рух за свабоду» Аляксандра Мілінкевіча выказвае задавальненне развіццём падзеі.

З другога боку, спроба шырэй прыцягнуць у рамках «Усходніе партнёрства» да супрацоўніцтва грамадзянскую супольнасць, недзяржаўную арганізацыі — вынікі прызнання фактам, што папярэдня спадзяванні толькі на апазіцыйныя палітычныя сілы не прынеслі чаканага выніку. Гэта спроба падыйсці да паліпшэння сітуацыі з іншага боку.

Правядзенне свабодных выбараў уяўляе базавую пагрозу для існавання палітычнай сістэмы Беларусі ў сучасным выглядзе, а Аляксандр Лукашэнка ставіцца да таких пагроз вельмі абачліва. Тому чакаць хуткіх кроўкі на накірунку змены беларускага выбарчага заканадаўства не выпадае. Аднак існуе верагоднасць станоўчых пераменаў у менш істотных пытаннях, якія не пагражаюць вашаму прэзідэнту страйт улады ў сярэднетэрміновай перспективе. Да іх можна аднесці свабоду друку і распаўсюджвання недзяржаўных СМИ або замежных пасездак беларускіх студэнтаў. Спадзяюся, што атрымаеца знізіць узровень боязі звычайных грамадзян Беларусі ў вызванні асабістых думак, павялічыць актыўнасць грамадзянскай супольнасці, што ў дойгатэрміновай перспективе прывядзе да магчымасці дэмакратычных перамен.

ГРАМАДСТВА

6

АБМЕРКАВАННЕ

У АСАДЖАНЫМ АСТРАЎЦЫ

Генадзь КЕСНЕР

Калі я з колегамі з незалежных мас-медиа 9 кастрычніка ехай у Астравец, каб прысутнічаць на «Грамадскіх абмеркаваннях па матэрыялах папярэдняй рэдакцыі ацэнкі ўздзейння на навакольнае асяроддзе дзейнасі па будаўніцтве і эксплуатацыі атамнай электрастанцыі ў Рэспубліцы Беларусь» (па-руску ОВОС), спадзяваўся на тое, што пытанне будзе абмяркоўвачца ў «гамлетаўскім» ключы — быць ці не быць АЭС у Беларусі. Хоць мы і не цешылі сябе ілюзіямі, убачанае пераўзышло ўсе нашы чаканні.

Яшчэ за пэўную адлегласць да Астраўца на развілках дарог з'явіліся ўзмоцненыя пасты ДАІ. На ўездзе ў Астравец стварылася такое ўражанне, што тут маюць адбыцца не грамадскія абмеркаванні нейкіх звязаных з будаўніцтвам АЭС пытанній, а сама мала саміт кіраўнікоў дзяржараў СНД. Но як інакш патлумачыць, што ўвесць цэнтр нагадваў асаджаную специялісты зону спецыялістаў?

Я ўпершыню падчас даезду пажартаваў, што не здзіўлюся, калі праз колькі хвілін убачу тут палкоўніка Аляксандра Барсукова (першага намесніка начальніка Галоўнага ўпраўлення аховы правапарадку і прафілактыкі МУС Беларусі), які ўжо шмат гадоў,

незалежна ад займанай у МУС пасады, самаматэрыялізуецца там, дзе нават тэарэтычна могуць быць праявы іншадумства... І тут — прывітанне, таварыш Барсукоў, даўно не бачыліся! Праўда, гэта бязмоўная сустрэча адбылася крыху пазней, ля месца правядзення мерапрыемства. А да таго нам яшчэ выпала прыслыці спецкантроль. Дарэчы, мы прыбылі ў Астравец нашмат раней за час пачатку рэгістрацыі, там змаглі нармальна прыпаркавацца недалёка ад ужо створанага «Інфармацыйнага цэнтра АЭС».

Але калі «заўчасна» пасправавалі прыслыці да месца рэгістрацыі, тут жа атрымалі жорсткі адказ з боку экіпаваных специялістаў: «Приходите вовремя, то есть в десять часов».

Каб не губляць дарэмна часу, мы скіраваліся ў бліжэйшую кавярню, якая, паводле інфармацыі, мусіла працаваць з дванаццаці нуль-нуль, але, відаць, па рэкаменданцыі мясцовага кіраўніцтва адчыніла свае гасцінныя дверы ўжо ў немаведамую рань. Там мы былі шчыра вітаны мясцовымі афіцыянатамі (вельмі добрыя і выхаваныя людзі, дарэчы).

А дзесятай раніцы мы зноў скіраваліся да «кантрольна-правасуднога пункту», якіх па перыметры будынка было ажно некалькі. Там мы падпала пад працэдуру дагляду, які звычайна ладзіцца ў аэропортах, — з «абдымкамі», ператрусаннямі ванзэлкаў, даследаваннем тэхнікі. Дарэчы, у мяне супрацоўнік праваахоўных органаў некалькі

разоў спрабаваў высветліць, дзе ў майм дыктафоне фота- ці відэокамера, хоць я ўпарты тлумачыў, што «фота» і «аўдыё» — зусім розныя речы. Нарэшце, дайшло...

Калі патрапілі на месца правядзення «абмеркаванняў», высветлілася, што намі займацца пакуль што няма каму, таму што асноўная група (а мы, дарэчы, таксама былі афіцыйна акрэдytаваныя) прыедзе толькі блізу пачатку самога мерапрыемства. На ўсялякі выпадак, мы зарэгістраваліся як шараговыя грамадзяні Рэспублікі Беларусь, якія прыехалі ў Астравец «прадстаўляць саміх сябе» (так было запісана ў фармулёўцы).

Ужо да пачатку «акцыі» зала пасяджэння была амаль запоўнена тымі, каго там пажадалі бачыць арганізаторы мерапрыемства — «прадстаўнікі шырокай грамадскасці» з розных рэгіёнаў Гродзеншчыны, а таксама «аматары ў цывільным». Некаторыя тамтэйшыя знаёмыя казалі мне, што вельмі шмат было ў зале апранутых у цывільнае супрацоўніцтва мясцовага РАУСа, а сабы, якія стаялі на ўваходзе ў зал з бэджамі «валанцёр» і «службовыі зоркамі» ў вачах, апрош смеху, выклікалі хіба што адчуванне нават не расчараванасці, але агіды, што ты кольків зноў трапіў у савецкую эпоху (а ці выходзіў з яе?).

«Абмеркаванні» нагадвалі партыйную канферэнцыю канца 1970-х гадоў. Сфарміраваны з высокапастаўленых асоб абласнога і мясцовага ўзроўню прэзідыму, наяўнасць выступаў, якія ў пераважнай большасці чыталі па паперыцы ды ўхвалялі будаўніцтва АЭС і нават зайдзросцілі астраў-

чанам, што яна будзе будавацца менавіта ў іх, а не, напрыклад, у іншых раёнах вобласці. А яшчэ — непрыхаваная знявага да паважаных людзей, якія не з'яўляюцца прыхальнікамі з'яўлення АЭС на тэрыторыі Беларусі. І ўсеагульны «адабрам-с».

Чыноўнікі былі задаволены ажно да бляску на тварах і ў вачах, бо правялі «для галачкі» мерапрыемства, каб паказаць МАГАТЭ і сусветнай спольнасці, што «пытанні будаўніцтва АЭС» абрываюцца ў Беларусь на самым шырокім грамадскім узроўні. А шараговыя грамадзяне, у чым мы ўпэўніліся падчас слуханняў і на наступны дзень, калі паехалі па Астравеччыне, не выказаўшыся запатэнційнае працягліванне і нават за свой далейшы лёс.

Прыкра было назіраць, як нават маладыя людзі, якія прадстаўляліся дырэктарамі сельскіх школ ці каледжаў, энергетыкамі і гэтак далей, «дулі ў адну дуду» з высокапастаўленымі апалагетамі атамнай энергетыкі.

Карэспандэнт БелАПАН Васіль Сямашка падліцеў да мяне і паведаміў, што толькі што затрыманы і дастаўлены ў мясцовы РАУС вядомы расійскі эксперт, фізік-ядзершчык Андрэй Ажароўскі, прадстаўнік арганізацыі «Экаабарона». Ён хацеў азнаёміць удзельнікаў «абмеркаванняў» з незалежнай экспертызай «Ацэнкі ўздзейння на навакольнае асяроддзе». Выйнік — сем сутак адміністратыўнага арышту «за дробнае хуліганства». З'ездіў у Беларусь на «грамадскія абмеркаванні»...

АЭС

РАШЭННЕ БУДЗЕ АФОРМЛЕНАЕ, НЕ ХВАЛЮЙЦЕСЯ!

Вольга ХВОІН

Проект бюджету Расійской Федэрацыі на 2010–2012 гады ўжо прадугледжвае фінансаванне будаўніцтва беларускай атамнай электрастанцыі.

Пра гэта паведаміў журналістам Аляксандар Глухай — першы віцэ-прэзідэнт ЗАТ «Атамстрайэкспарт» (Расія), якое плануе будаваць АЭС у Беларусі. Паводле яго слоў, праект бюджету пакуль не зацверджаны. Аднак прадугледжаных сродкаў павінна цалкам хапіць для фінансавання будаўніцтва АЭС у Беларусі. Кошт атамнай станцыі будзе вызначаны пагадненнем. Документ ужо рыхтуеца для правядзення паўнавартасных перамоў на контракт фінансавання. Паводле раней агучаных звестак, на будаўніцтва ў Беларусі атамнай станцыі на два блокі магутнасцю 2 ГВт і інфраструктуры да яе спартрэбіцца 9 мільярдаў долараў ЗША. Глухай падкрэсліў, што гэта сума агульная, кошт АЭС вызначаецца контрактам і ў практицы кампаніі не было выпадкаў, каб цана

кантракта пасля яго падпісання была змененая.

Важна адзначыць, што ў праект будаўніцтва АЭС уключаны комплекс па перапрацоўцы вадкіх і цвёрдых ядзерных адходаў, а таксама сковішча для іх. Эксплуатацыя гэтага сковішча прадугледжваецца на працягу першых 20 гадоў працы станцыі. У далейшым, пры павелічэнні тэрміна ў эксплуатацыі АЭС да 50 гадоў, мяркуецца будаўніцтва дадатковых сковішчаў.

Намеснік міністра энергетыкі Беларусі Міхаіл Міхадзюк заўчаснаў, што цяпер разглядаецца праект, паводле якога на беларускай АЭС будуць пабудаваны трох энергаблокі. Два першыя будуць дзяржаўныя, будаўніцтва трэцяга, магчыма, будзе ажыццяўлена з удзелам зноўшчыннікаў. Ужо рыхтуеца міжурадавае пагадненне аб будаўніцтве станцыі, якое прадугледжвае закупку ядзернага паліва ў тым ліку ў Расіі. Надумку Міхаіла Міхадзюка, гэта не з'яўляеца знакам того, што Беларусь падвысіць энергазалежнасць ад Расіі, хоць па-ранейшаму энергетычныя рэсурсы будуць ісці ад нашай усходніх суседдкі.

Да слова, тэндэрну на будаўніцтва беларускай АЭС не праводзілася. Былі накіраваныя запыты разным дзяржавам, якія маюць

не зразумелым засталося адно: якім чынам будзе аформлене канчатковое раашэнне пра будаўніцтва станцыі, хоць пасля слуханняў і стала зразумела, што гэта толькі фармальны пункт.

Намеснік міністра энергетыкі Міхаіл Міхадзюк заўважыў: «Нізе не напісаны, што гэта мусіць быць указ кіраўніка дзяржавы». І тут жа супакоіў: «Рашэнне будзе аформлене, не хвалойцеся!»

Меркаванне

Уладзімір Чупроў, кіраўнік энергетычнай праграмы «Грынпіс Расіі»:

— Усвеце няма ядзернага рэнесансу, пра які многа гаварылася на грамадскіх слуханнях. Апошні ядзерны рэактар быў падключаны ў Румыніі два гады таму, за той жа час было ўведзена 50 ГВт ветравых станцый, не кажучы ўжо пра інвестыцыі ў альтэрнатыўную энергетыку. Якія альтэрнатыўныя можа мець Беларусь? Тут ветравая энергетыка можа замяніць атамную. Прычым этыя альтэрнатыўныя сцэнаріі будзе таннэшы ў паўтары разы. Што тычыцца забеспячэння палівам, то ўран для класічных цеплавых рэактараў будзе вычарпаны працьцяць сорак год. Дэфіцыт уранавых запасаў, які сутэрнене свет, з'яўіца ўжо ў 2020 годзе, калі будзе выкарыстаны запас вайсковага ўрану, які пакуль пакрывае патрэбы.

Варта ўзгадаць і тэхнагічныя праблемы падключэння. АЭС павінна працаваць у базавым рэжыме, то бок без паніжэння ці павышэння магутнасці. Пікі магутнасці напружвання, якія маюць месца кожныя суткі і кожны тыдзень, будуть закрываць газавыя і вугальнія станцыі. То бок штодзень яны будуць уключаны і выключаны. Гэта аварыі, рызыкі, нерацыянальнае выкарыстанне прыроднага газу. Для Беларусі ўвод у эксплуатацыю АЭС насымэрэч дазволіць скораціць спажыванне прыроднага газу на 20 працэнтаў. Аднак, па нашых ацэнках, альтэрнатыўныя сцэнаріі на аснове ўзноўляльнай энергетыкі за меншыя сродкі дазволіць эканоміць да 50 працэнтаў прыроднага газу.

Калі казаць пра бяспеку АЭС, самым ідеальнымі пляцоўкамі для будаўніцтва ў Расіі з'яўляюцца Москва і Санкт-Пецярбург. Гэтыя гарады насымэрэч маюць дэфіцыт электраэнергіі, ёсць працоўныя рэсурсы, не трэба дадатковай інфраструктуры. На наш запыт, ці можна будаваць АЭС каля гэтых гарадоў, «Расатам» адказаў, што такіх планаў няма і ніколі не будзе. Думаю, варта пабудаваць АЭС у Москве, гэта будзе найлепшы доказ яе бяспечнасці.

ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

TV ПАНЯДЗЕЛАК

19 КАСТРЫЧНІКА,

1

06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.55
Навіны.
06.05, 07.05, 08.10 «Добрай раніцы, Беларусь!».
06.45, 07.45 Зона X.
07.30, 08.25, 11.50 Дзелавое жыццё.
08.30 У свеце матараў.
09.10 Nota Bene.
09.40 «Зорнія танцы», «Жаночы сезон».
11.00 Камедыйная меладрама «Не нарадзіся прыгожай» (Расія).
12.10 Экскэнтрычная камедыя «Буйнагабарытныя» (Расія).
14.05 Жаноче ток-шоу «Жыццё як жыццё».
15.15, 19.20 Навіны рэгіёна.
15.25 Культурныя людзі.
16.05 Здароўе.
16.25 Меладрама «Сёстры па крыві».
17.25 Камедыйная меладрама «Не нарадзіся прыгожай» (Расія).
18.25 Відэафільм АТН «Прабач мяне».
18.50, 00.55 «Зона X». Крымінальная хроніка.
19.30 «Арэна». Програма аб спорце.
19.55 Ток-шоу «Ход у адказ».
21.00 Панарама.
21.50 Адмысловы рэпартаж АТН «Гаючыя крыніцы Беларусі».
22.05 Драматичны вострасюжэтны серыял «Часткі цела» (ЗША).
23.10 Баявік «Міратворац» (ЗША-Канада).
01.05 Дзень спорту.

13.00 Нашы навіны.
13.05 Навіны спорту.
13.10 «Зразумець. Прабачыць».
13.40 «Модны прысуд».
14.40 «Дэтэктывы».
15.15 «Жўлампія Раманава. Следства вядзе дылэтант». Шматсерыйны фільм.
16.00 Нашы навіны.
16.10 Навіны спорту.
16.15 Ерапаш.
16.45 АНТ прадстаўляе: «Бітва тыганаў».
18.00 Нашы навіны.
18.15 Навіны спорту.
18.20 Серыял «Мая выдатная няня».
18.55 Чакай мяне.
20.00 Час.
20.30 Нашы навіны.
21.00 Навіны спорту.
21.05 Ток-шоу «Выбар».
22.00 Прэм'ера: «Браты-дэтэктывы». Шматсерыйны фільм.
23.00 Нашы навіны.
23.15 Навіны спорту.
23.20 «Злачынствы стагоддзя».
23.55 «Прафесійны бокс».
00.35 «Звар'яце ад цябе». Шматсер. фільм.
01.25 Нашы навіны.
01.40 Навіны спорту.

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».
06.10 «Міншчына».
06.20 «Раніца. Студыя добрага настрою».
07.40 «СТБ-спорт».
07.45 «Раніца. Студыя добрага настрою».
08.30 «Тыдзень».
09.35 «Вялікі сняданак».
10.05 «Пяць гісторый».
10.40 «Анёл-захавальнік». Тэленавэла.
11.45 «Званая вячара».
12.40 «Былая». Серыял.
13.50 «Зорны рынг».
15.05 «Далёкая сяякі».
15.30 «Гарачы лёд».
16.00 «Культурнае жыццё».
16.50 «Я - вандроўца».

20 КАСТРЫЧНІКА, АЎТОРАК

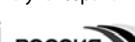
1

06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.55
Навіны.
06.05 Дзень спорту.
06.10, 07.05, 08.10 «Добрай раніцы, Беларусь!».
06.45, 07.45 Зона X.
07.30, 08.30, 11.50 Дзелавое жыццё.
08.35 «Арэна». Програма аб спорце.
09.05 Ваенная драма «Застава Жыліна».
09.55 Меладрама «Сёстры па крыві».
10.50 Камедыйная меладрама «Не нарадзіся прыгожай» (Расія).
11.40 Адмысловы рэпартаж АТН «Гаючыя крыніцы Беларусі».
12.10 Фантастычны серыял «Зорны крэйсер «Галактыка» (ЗША-Вялікабрытанія).
13.10 Дэтэктыўны серыял «Вероніка Марс-2» (ЗША).
14.05 Ток-шоу «Ход у адказ».
15.15, 19.20 Навіны рэгіёна.
15.25 Відэафільм «Сувязь забяспечана!» цыклу «У інтарэсах нацыянальнай бяспекі».
15.55 Дэтэктыўны серыял «Тэрмінова ў нумар» (Расія).
16.50 Меладрама «Сёстры па крыві».
17.50 Камедыйная меладрама «Не нарадзіся прыгожай» (Расія).
18.50, 00.00 «Зона X». Крымінальная хроніка.
19.30 Сфера інтарэсаў.
19.55 Ваенная драма «Застава Жыліна».
21.00 Панарама.
21.35 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Барселона-Рубін. Прамая трансляцыя.
23.40 Алімпійскі часопіс.
00.05 Дзень спорту.
00.20 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Агляд дні.
01.30 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Ліверпуль-Ліён.

06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раніца».
09.05 Чакай мяне.
10.05 «Грып. Эпідэмія чутак».
11.00 Нашы навіны.
11.05 Навіны спорту.
11.10 «Адзін супраць усіх».
12.00 «Малахаў+».
13.00 Нашы навіны.
13.05 Навіны спорту.
13.10 «Зразумець. Прабачыць».
14.40 «Дэтэктывы».
15.15 «Жўлампія Раманава. Следства вядзе дылэтант». Шматсерыйны фільм.
16.00 Нашы навіны.
16.10 Навіны спорту.
16.15 «Монтэкрыста». Шматсер. фільм.
17.10 «Хай кажуць».
18.00 Нашы навіны.
18.15 Навіны спорту.
18.20 Камедыіны серыял «Мая выдатная няня», 2004 год
18.55 «Рудая». Шматсерыйны фільм.
20.00 Час.
20.30 Нашы навіны.
21.00 Навіны спорту.
21.05 Галоўная прэм'ера года. «Адмірал». Шматсерыйны фільм.
22.10 Прэм'ера : «Браты-дэтэктывы». Шматсерыйны фільм.
23.10 Нашы навіны.
23.25 Навіны спорту.
23.30 «Канатыя... з дзецьмі». Шматсерыйны фільм.
00.30 «Звар'яце ад цябе». Шматсер. фільм.
01.20 Нашы навіны.
01.35 Навіны спорту.

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».
06.10 «Міншчына».
06.20 «Раніца. Студыя добрага настрою».
07.40 «СТБ-спорт».
07.45 «Раніца. Студыя добрага настрою».
08.30 Фільм «Вераніка не прыйдзе». Расія.
10.05 «Пяць гісторый».
10.40 «Анёл-захавальнік». Тэленавэла.
11.45 «Званая вячара».

07.00 Добрай раніцы, Расія!
09.20 Тэлесерыял «Аднойчы будзе каханне».

17.10 «Наша справа».
17.20 «Міншчына».
17.30 «Званая вячара».
18.30 «Былая». Серыял.
20.00 «Сталічны падрабязнасці».

20.10 «СТБ-спорт».

20.20 «Добры вечар, маляня».

20.35 Фільм «Вераніка не прыйдзе». Расія.

22.55 «Сталічны падрабязнасці».

23.00 «Сталічны футбол».

23.30 «Гучная справа».

10.00 «Коткіна хата. Юры Кукалоў». Дакументальны фільм.

10.50 «Ранішняя пошта».

11.20 Фільм «Стрытреісёры».

13.20 Гарадок.

13.50 Навіны - Беларусь.

14.00 Весткі.

14.20 Тэлесерыял «Вядзымарскае каханне».

15.10 Фільм «Вячэрняя казка». Расія, 2007 г.

16.50 Навіны - Беларусь.

17.00 Весткі.

17.25 «Гарадок». Дайджэст.

17.55 Прэм'ера. «Кармеліта. Цыганскі запал». Тэлесерыял. Расія, 2009 г.

18.50 Навіны - Беларусь.

19.00 Весткі.

19.30 Прэм'ера. «Аднойчы будзе каханне».

20.30 Тэлевізійны мастацкі фільм «Ісаеў».

22.30 Тэлесерыял «Вядзымарскае каханне».

23.30 «Нічога асабістага». Інфармацыйна-сатырычна праграма.

23.45 Навіны - Беларусь.

23.55 «Весткі+».

00.15 Прэм'ера. «Гарадок».

21.50 Прэм'ера. Крымінальны серыял «Час Волкава».

23.00 Сёння.

23.25 «Сумленны панядзелак».

00.15 «Школа зласлоўя».

Eurosport

09.35 Футбол. Чэмпіянат свету да 20 гадоў. Александрывія (Егіпет). Фінал.

11.00 Веласпорт. Тур Ламбэрді. Італія.

12.00 Тэніс. Турнір WTA. Масква (Расія).

Дзень 1.

15.30 Футбол. Чэмпіянат свету да 20 гадоў. Матч за 3-е месца. Александрывія (Егіпет).

17.15 Футбол. Чэмпіянат свету да 20 гадоў. Александрывія (Егіпет). Фінал.

19.00 Футбол. Еўрагалы. Часопіс.

19.45 Футбол. Еўрагалы. Часопіс.

20.00 Футбол. Еўрагалы. Часопіс.

21.35 «Вось дык так!!!»

21.45 Пра рэстлінг. Агляд WWE (World Wrestling Entertainment).

22.15 Пра рэстлінг. Vintage Collection. ЗША.

23.15 Футбол. Еўрагалы. Чэмпіёны. Часопіс.

00.45 Футбол. Чэмпіянат свету да 20 гадоў. Александрывія (Егіпет). Фінал.

01.45 Футбол. Еўрагалы. Часопіс.

BELSAT

BELSAT

19.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).

19.05 Документальная гадзіна: «Беларускі фронт, альбо Размовы пра мову», дак. фільм, 2007 г., Беларусь.

19.55 На колах (аўтамабільны тэлесацопік каналу «Німецкая хвалья»).

20.25 Госць «белсату»: Лявон Барышчэўскі.

20.40 Беларусы ў Польшчы.

21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).

21.20 Гісторыя пад знакам Пагоні: «Альгерд» (спазнаваўчая праграма).

21.25 «Несвядомыя», маст. фільм, 2004 г., Іспанія-Германія-Партугалія-Італія.

22.10 Аб'ектыў.

10.10 «Кулебякай па дыктатары. Гастрономічна настальгія». Дак. фільм.

11.00 Весткі.

11.30 «Нічога асабістага». Інфармацыйна-сатырычна праграма.

11.45 Тэлевізійны мастацкі фільм «Ісаеў».

13.25 «Гарадок». Дайджэст.

13.50 Навіны - Беларусь.

14.00 Весткі.

ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

8

21 КАСТРЫЧНІКА, СЕРАДА

06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00,
15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.55

Навіны.

06.05 Дзень спорту.

06.10, 07.05, 08.10 «Добрай раніцы, Беларусь!».

06.45, 07.45 Зона X.

07.30, 11.50 Дзялово жыццё.

08.35 Сфера інтэрсай.

09.05 Ваенна драма «Застава Жыліна».

09.55 Меладрама «Сёстры па крыві».

10.45 Камедыяна меладрама «Не нарадзіся прыгожай» (Расія).

11.35 «OFF STAGE LIFE».

12.10 Фантастычны серыял «Зорны крэйсер «Галактыка» (ЗША - Вялікабрытанія).

13.10 Дэтэктыўны серыял «Вероніка Марс-2» (ЗША).

14.05 Альманах вандраванняў.

14.30 Відэафільм АТН «Дзеци Еўрабачання: Аляксей Жыгалковіч».

15.15, 19.20 Навіны рэгіёна.

15.25 Хранікальна-дакументальны цыкл «Нябачны фронт» (Беларусь).

15.55 Дэтэктыўны серыял «Тэрмінова ў нумар» (Расія).

16.50 Меладрама «Сёстры па крыві».

17.50 Камедыяна меладрама «Не нарадзіся прыгожай» (Расія).

18.50, 00.00 «Зона X. Крымінальная хроніка».

19.30 «Зямельнае пытанне».

19.50 Ваенна драма «Застава Жыліна».

20.50 «Спартлato 5 з 36». Забаўляльнае шоў.

21.00 Панарама.

21.35 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Рэал-Мілан. Прамая трансляцыя.

00.05 Дзень спорту.

00.20 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Агляд дні.

01.30 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Бардо-Баварыя.

09.05-16.00 Тэхнічная прафілактыка.

06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00 Навіны.

06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раніца».

09.05 «Рудая». Шматсерыйны фільм.
10.05 «Адмірал». Шматсерыйны фільм.
11.00 Навіны.

11.05 Навіны спорту.

11.10 «Кантрольны закуп».

11.45 «Ералаш».

12.00 «Малахаў».

13.00 Навіны.

13.05 Навіны спорту.

13.10 «Зразумець. Прабачыць».

13.40 «Модны прысуд».

14.40 «Дэтэктыў».

15.15 «Яўлампія Раманава. Следства вядзе дылэтант». Шматсерыйны фільм.

16.00 Навіны.

16.10 Навіны спорту.

16.15 «Монтэркыста». Шматсер. фільм.

17.10 «Хай кажуць».

18.00 Навіны.

18.15 Навіны спорту.

18.20 Камедыяны серыял «Мая выдатная няня», 2004 год.

18.55 «Рудая». Шматсерыйны фільм.

20.00 Час.

20.30 Навіны.

21.00 Навіны спорту.

21.05 Галоўная прэм'ера года. «Адмірал». Шматсерыйны фільм.

22.10 Прэм'ера : «Браты-дэтэктыў». Шматсерыйны фільм.

23.10 Навіны.

23.25 Навіны спорту.

23.30 АНТ прадстаўляе: «Документальны дэтэктыў». «Стрэл на балоце».

00.05 «Жанатыя... з дзецьмі». Шматсерыйны фільм.

00.30 «Звар'яцеў ад цябе». Шматсерыйны фільм.

01.20 Навіны.

01.35 Навіны спорту.

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».

06.10 «Міншчына».

06.20 «Раніца. Студыя добра гастрою».

07.40 «СТБ-спорт».

07.45 «Раніца. Студыя добра гастрою».

08.30 «Аўтапанарама».

08.50 «Спецназ». Серыял.

10.00 «Пляць гісторый».

10.40 «Анёл-захавальнік». Тэленавэла.

10.05 «Адмірал». Шматсерыйны фільм.
11.00 Навіны.

11.05 Навіны спорту.

11.10 «Кантрольны закуп».

11.45 «Ералаш».

12.00 «Малахаў».

13.00 Навіны.

13.05 Навіны спорту.

13.10 «Зразумець. Прабачыць».

13.40 «Модны прысуд».

14.40 «Дэтэктыў».

15.15 «Яўлампія Раманава. Следства вядзе дылэтант». Шматсерыйны фільм.

16.00 Навіны.

16.10 Навіны спорту.

16.15 «Монтэркыста». Шматсер. фільм.

17.10 «Хай кажуць».

18.00 Навіны.

18.15 Навіны спорту.

18.20 Камедыяны серыял «Мая выдатная няня», 2004 год.

18.55 «Рудая». Шматсерыйны фільм.

20.00 Час.

20.30 Навіны.

21.00 Навіны спорту.

21.05 Навіны.

23.25 Навіны спорту.

23.30 «Жанатыя... з дзецьмі». Шматсерыйны фільм.

00.30 «Звар'яцеў ад цябе». Шматсер. фільм.

01.20 Навіны.

01.35 Навіны спорту.

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».

06.10 «Міншчына».

06.20 «Раніца. Студыя добра гастрою».

07.40 «СТБ-спорт».

07.45 «Раніца. Студыя добра гастрою».

08.30 «Дабро пажаліца».

08.50 «Спецназ». Серыял.

10.00 «Пляць гісторый».

10.40 «Анёл-захавальнік». Тэленавэла.

11.30 «Далёкія свяякі».

11.30 «Далёкія свяякі».
11.45 «Званая вячэра».

12.40 «Былая». Серыял.

13.50 «Ваенная таямніца».

14.40 «Гадкае качаня». Моладзевы серыял.

15.30 «Паліванне на Верволъфа». Серыял.

16.50 «Новыя падарожжы дылэтанта».

17.20 «Міншчына».

17.30 «Званая вячэра».

18.30 «Былая». Серыял.

20.00 «Сталічны падрабязнасці».

20.10 «СТБ-спорт».

20.20 «Добры вечар, маляня».

20.30 «Дабро пажаліца».

20.55 «Паліванне на Верволъфа». Серыял.

22.00 «Мінск і мінчане».

22.55 «Сталічны падрабязнасці».

23.00 «Дээткыўны гісторыя».

23.55 «Спецназ». Серыял.

07.00 Пакой смеху.

09.20 Тэлесерыял «Аднойчы будзе каханне».

10.10 «Няспетая песня Ганны Герман».

Дакументальны фільм.

11.00 Весткі.

11.25 Тэлевізійны мастацкі фільм «Ісаеў».

13.10 «Гарадок». Дайджэст.

13.50 Навіны - Беларусь.

14.00 Весткі.

14.20 Тэлесерыял «Вядзымарскае каханне».

15.10 Тэлесерыял «Тэрмінова ў нумар-2».

16.50 Навіны - Беларусь.

17.00 Весткі.

17.25 «Гарадок». Дайджэст.

17.55 Прэм'ера. «Кармеліта. Цыганскі запал». Тэлесерыял. Расія, 2009 г.

00.00 «Сакрэты вечнай маладосці». Дакументальны фільм.

00.55 Заканчэнне эфіру.

07.00 ЛАДная раніца.

08.00 Камедыяны серыял «Юрыкі».

08.30 Гадзіна суду. Справы сямейныя.

09.30 У гэты дзень.

09.35 Серыял «Каханне як каханне» (Расія).

10.35 Сямейная меладрама «Слава маіго бацькі» (Францыя).

12.25 Рэпарцёр «Беларускай часіны».</

23 КАСТРЫЧНІКА, ПЯТНІЦА

06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00,
15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.55

Навіны.

06.05 Дзень спорту.
06.10, 07.05, 08.10 «Добрый раніцы», Беларусь!.

06.45 Зона X.

07.30 Дзялівое жыццё.

07.45 Зона X.

08.35 Сфера інтэрэсаў.

09.05 Камедычная праграма «Сустрэча сяброў».
10.00 Меладрама «Сёстры па крыўі» (Расія-Украіна).

10.50 Камедычная меладрама «Не нарадзіся прыгожай» (Расія).
11.40 «OFF STAGE LIFE».

11.50 Дзялівое жыццё.

12.10 Фантастычны серыял «Зорны крэйсер «Галактыка» (ЗША - Вялікабрытанія).
13.10 Дэтэктыўны серыял «Вероніка Марс-2» (ЗША).

14.05 «Шпілька». Праграма для жанчын.
14.30 Відэафільм АТН «Планета коней». Фільм 2-і «Інтуітыўны бок чалавека».

15.15, 19.20 Навіны рэгіёна.
15.25 Храніканла-дакументальны цыкл «Нібачны фронт» (Беларусь).

15.55 Дакументальны цыкл «Зорнае жыццё» (Украіна).
16.55 Жаночае ток-шоў «Жыццё як жыццё».

18.05 Камедычная меладрама «Не нарадзіся прыгожай» (Расія).
19.30 «Зона X». Вынікі тыдня.

19.55 Ваенная драма «Застава Жыліна» (Расія).
21.00 Панарама.

21.50 Драматычны вострасюжэтны серыял «Часткі цела» (ЗША).

22.55 Прэм'ера. Авантурная камедыя «Вялікі Стэн» (ЗША).

00.55 Дзень спорту.

06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00

Навіны.

06.05 АТН прадстаўляе: «Наша раніца».

09.05 «Рудая». Шматсерыйны фільм.
10.05 «Адмірал». Шматсерыйны фільм.

11.00 Навіны.

- 11.05 Навіны спорту.
- 11.10 «Кантрольны закуп».
- 11.45 «Ералаш».
- 12.00 «Малахаў+».
- 13.00 Нашы навіны.
- 13.05 Навіны спорту.
- 13.10 «Зразумець. Прабачыць».
- 13.40 «Модны прысуд».
- 14.40 «Дэтэктыўы».
- 15.15 «Яўлампія Раманава. Следства вядзе дыльтант». Шматсерыйны фільм.
- 16.00 Нашы навіны.
- 16.10 Навіны спорту.
- 16.15 «Монтэкрыста». Шматсерыйны фільм.
- 17.10 «Хай кажуць».
- 18.00 Нашы навіны.
- 18.15 Навіны спорту.
- 18.20 АТН прадстаўляе: «Зваротны адлік».
- 18.55 «Поле чудаў».
- 20.00 Час.
- 20.30 Нашы навіны.
- 21.00 Навіны спорту.
- 21.05 «Хвіліна славы».
- 22.40 АТН прадстаўляе: «Наша Беларауша».
- 23.15 Фільм «Цяжкасці перакладу». ЗША, 2003 год.
- 01.00 Нашы навіны.
- 01.15-01.30 Навіны спорту.

- 06.00 «24 гадзіны».
- 06.10 «Міншчына».
- 06.20 «Раніца. Студыя добра га настрою».
- 07.30 «24 гадзіны».
- 07.40 «СТБ-спорт».
- 07.45 «Раніца. Студыя добра га настрою».
- 08.30 «Лягушакамара».
- 08.50 «Спецназ». Серыял.
- 10.00 «Пляц гісторый».
- 10.30 «24 гадзіны».
- 10.40 «Анёл-захавальнік». Тэленавэла.
- 11.30 «Далёкая сваякі».
- 11.45 «Званая вячэра».
- 12.40 «Былая». Серыял.
- 13.30 «24 гадзіны».
- 13.50 «Фантастычны гісторый».
- 14.40 «Гадкае качаня». Моладзеўы серыял.
- 15.30 «Мёртвы, жывы, небяспечны». Серыял.
- 16.30 «24 гадзіны».

- 16.50 «Асабісты інтарэс».
- 17.20 «Міншчына».
- 17.30 «Званая вячэра».
- 18.30 «Былая». Серыял.
- 19.30 «24 гадзіны».
- 20.00 «Сталічны падрабязнансці».
- 20.20 «Добры вечар, маляня».
- 20.35 Фільм «Таксі 2». Францыя, 2000 г.
- 22.30 «24 гадзіны».
- 22.55 «Сталічны падрабязнансці».
- 23.00 «Гарачы лёд».
- 23.30 «Відзьмо-невідзьмо». Агляд міжнароднага шоў-бізнесу.
- 00.15 Фільм «Судны дзень». Германія-ЗША, 2008 г.
- 01.55 «Уцёкі». Серыял.

- 07.00 ЛАДная раніца.
- 08.00 Час футболу.
- 08.30 Гадзіна суду. Справы сямейныя.
- 09.25 У гэты дзень.
- 09.30 Жансавет.
- 10.00 Серыял «Каханне як каханне» (Расія).
- 10.55 Іншыя. «Чортава кола».
- 11.25 Меладрама «Далікатная зіма» (Беларусь-Расія). 1-4, заключчая, серыі.
- 14.50 Мультфільм.
- 15.00 «Хачу ўсё вedaць». Кіначасопіс для дзяцей (Расія).
- 15.10 «Свая музыка. Працяг».
- 15.35 Дэтэктыўны серыял «Камісар Мегрэ» (Францыя-Бельгія-Швейцарыя).
- 16.30 Гадзіна суду. Справы сямейныя.
- 17.30 Усё аб бяспечы.
- 18.00 Серыял «Каханне як каханне» (Расія).
- 19.05 Гараджане.
- 19.40 «Пра мастактва».
- 20.05 Эрпарцер «Беларускай часіны».
- 21.05 Кальханка.
- 21.25 Бітва экстрасэнсай.
- 22.35 Прэм'ера. «Маргарэт Тэтчэр. Жанчына на вайне». Дакументальны фільм (Расія).
- 23.20 Футбол. Ліга Еўропы. Агляд дня.
- 00.15 Дэтэктыўны серыял «Камісар Мегрэ» (Францыя-Бельгія-Швейцарыя).

- 06.00 Серыял «Каханне як каханне» (Расія).
- 19.05 Гараджане.
- 19.40 «Пра мастактва».
- 20.05 Эрпарцер «Беларускай часіны».
- 21.05 Кальханка.
- 21.25 Бітва экстрасэнсай.
- 22.35 Прэм'ера. «Маргарэт Тэтчэр. Жанчына на вайне». Дакументальны фільм (Расія).
- 23.20 Футбол. Ліга Еўропы. Агляд дня.
- 00.15 Дэтэктыўны серыял «Камісар Мегрэ» (Францыя-Бельгія-Швейцарыя).
- 07.00 Добрай раніца, Расія!

- 09.20 Тэлесерыял «Аднойчы будзе каханне». Расія, 2009 г.
- 10.10 «Мой срэбны шар».
- 11.00 Весткі.
- 11.30 Тэлевізійны мастацкі фільм «Ісаеў». Расія, 2009.09.09.
- 13.05 «Гарадок». Дайджэст. Забаўляльная праграма.
- 13.50 Навіны - Беларусь.
- 14.00 Весткі.
- 14.20 «Пакой смеху».
- 15.10 Тэлесерыял «Тэрмінова ў нумар-2».
- 16.50 Навіны - Беларусь.
- 17.00 Весткі.
- 17.25 «Гарадок». Дайджэст. Забаўляльная праграма.
- 17.55 Прэм'ера. «Кармеліта. Цыганскі запал». Тэлесерыял. Расія, 2009 г.
- 18.50 Навіны - Беларусь.
- 19.00 Весткі.
- 19.30 Прэм'ера. Тэлесерыял «Аднойчы будзе каханне». Расія, 2009 г.
- 20.30 Прэм'ера. «Юрмала-2009». Фэст гумарыстычных праграм.
- 22.25 Навіны - Беларусь.
- 22.35 Фільм «Добры дзень Вам!». Расія, 2008 г.
- 00.45 Фільм «Чужы запал».
- 02.15 Заканчэнне эфіру.

- 06.00 Сёння.
- 06.05 Інфармацыйны канал «Сёння раніцай».
- 08.35 «Кухары і кухікі».
- 09.05 «Масква-Ялта-транзіт».
- 10.00 Сёння.
- 10.20 «Сярэдні клас».
- 11.10 «Галоўны герой прадстаўляе».
- 12.00 Вострасюжэтны дэтэктыў «Вуліцы пабітых ліхтароў».
- 13.00 Сёння.
- 13.30 Дэтэктыўны серыял «Вяртанне Мухтара-2».
- 15.15 «Прафесія-рэпарцёр».
- 15.35 «Аглід. Надзвычайнае здарэнне».
- 16.00 Сёння.
- 16.25 Крымінальны серыял «Ліцейны».
- 18.25 «Аглід. Надзвычайнае здарэнне».
- 19.00 Сёння.
- 19.35 «Следства вялі...».
- 20.40 «Надзвычайнае здарэнне. Расследование».

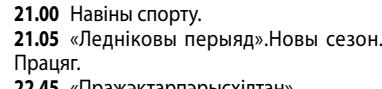
- 19.00 Аб'екту (агляд падзеяў дні).
- 19.05 «Аблавушак», мультсерыял.
- 19.15 «Ваўчына маці», дак. фільм, 2007 г., Польша.
- 19.50 Невядомая Беларусь: «Беларусь пад нямецкай акупаций», дак. фільм, 2009 г., Польша, ч. 3.
- 20.40 Госць «Белсату».
- 21.00 Аб'екту (аглоўнае выданне).
- 21.20 Гісторыя пад знакам Пагоні: «Багі» (спазнаваўчая праграма).
- 21.25 «Парнаграфія», маст. фільм, 2003 г., Польша.
- 23.20 Аб'екту.

- 11.10 Асяроддзе пасялення.
- 12.10 Тэлечасопіс «Саюз».
- 12.45 АТН прадстаўляе: «Кінаметры вайны».

- 13.20 «Наш бронецеянгік». Мастацкі фільм.
- 16.00 Нашы навіны.
- 16.15 Навіны спорту.
- 16.20 «Цуды медыцыны».
- 17.05 АТН прадстаўляе: «Рэкламная пай-за».

- 18.00 АТН прадстаўляе: «Адзін супраць усіх».
- 18.55 «Ледніковы перыяд». Новы сезон.
- 20.30 Нашы навіны.
- 21.00 Навіны спорту.
- 21.05 «Ледніковы перыяд». Новы сезон. Працяг.

- 22.45 «Пражэктарпэрыксхілтан».
- 23.25 «Што? Дзе? Калі?», Фінал.
- 00.50-02.25 Фільм «Выходзь за мяне».

- 06.35 «Фірмовая гісторыя». Камедыяны серыял.
- 07.25 Фільм «Госця з будучыні». СССР, 1984 г. Заключчая серыі.
- 09.30 «Культурнае жыццё».
- 10.00 «Крокі да поспеху».
- 10.55 «Мінск і мінчане».
- 11.30 «Салдаты. Залатыя серыі».
- 13.30 «Новыя падарожжы дылетантата».
- 14.05 «Ваеннае таімніца».
- 15.00 Музичны фільм «Сільва». СССР, 1981 г. 1-я серыя.
- 16.20 «Наша справа».
- 16.30 «24 гадзіны».
- 16.40 «Відзьмо-невідзьмо». Агляд міжнароднага шоў-бізнесу.
- 17.20 «Top Gear. Русская версія».
- 18.10 «Фантастычны гісторый».
- 19.00 «З чаго пачынаецца Радзіма».
- 19.30 «24 гадзіны».
- 20.00 «СТБ-спорт».
- 20.10 «Зорны рынок».
- 21.35 Фільм «Адрачэнцы». ЗША, 2006 г.

- 00.20 Фільм «Догма». ЗША, 1999 г.
- 02.25 «Уцёкі». Серыял.

- 07.15 Смачна з Барысам Бурдой.
- 07.45 Усё аб бяспечы.
- 08.10 Меладрама «Вяртанне блуднага патрэбі» (Расія).

- 09.55 «Маргарэт Тэтчэр. Жанчына на вайне». Дакumentальны фільм (Расія).
- 10.40 Жансавет.
- 11.15 Свая кампанія.
- 12.00 «Лабірінты гісторый беларускіх татараў». Частка першая.
- 12.30 «Запал па культуры».

- 13.15 Фантастычны серыял «Эўрыка» (ЗША). 1-я серыя.
- 14.50 Футбол. Чэмпіянат Беларусі. Нёман-Шахцёр. Прамая трансляцыя.
- 16.55 Хакей. КХЛ. Дынама (Мінск)-Сібер (Новасібірск). Прамая трансляцыя.
- 19.20 Прэм'ера. «Бенефіс Юрыя Гальцаўа і Генадзія Ветрава». Канцэртная праграма (Расія).
- 21.30 Прэм'ера. Трагікамедыя «

25 КАСТРЫЧНІКА, НЯДЗЕЛЯ

07.50 Анимацийны прыгодніцкі фільм «Ферма ў прэрыях» (ЗША).

09.00, 12.00, 15.00, 19.00 Навіны.

09.05 Арсенал.

09.35 «Зброя». Цыкл дакументальных фільмаў (Беларусь).

09.50 Альманах вандраванняў.

10.15 Культурныя людзі.

10.55 «У свеце матараў».

11.30 «Nota Bene».

12.10 Драма «Дама з сабачкам» (СССР).

14.00 «Служба без права на памылку».

Дакументальны фільм (Беларусь).

14.30 Футбол. Ліга чэмпіёнаў. Відэасосні.

15.10 Навіны рэгіёна.

15.30 Відэофільм АТН «Дзеци Еўрабачання»: Даша, Аліна, Карына».

15.55 Сямейная камедыя «Бацька нявесты-2» (ЗША).

18.00 Суперлато.

19.15 «OFF STAGE LIFE».

19.30 Дакументальная-біографічны цыкл «Мая праўда» (Украіна).

20.35 «Спортлато 5 з 36». Забаўляльнае шоў.

21.00 «Панарама тыдня».

22.10 «Зорніцы танцы». «Жаночы сезон».

23.45 Трылер «Начальная вахта» (ЗША).

13.35 «Хачу ведаць».

14.10 Нядзельны «Ералаш».

14.30 Прэм'ера. «Мой радавод».

15.25 «Песні Перамогі», «Смуглінка».

16.00 Нашы навіны.

16.15 Навіны спорту.

16.20 Тэорыя неверагоднасці.

17.00 «Легенда аб трох ключах». Францыя - Бельгія, 2007. Заключная серыя.

18.45 АНТ прадстаўляе: «бітва тытанаў».

20.00 Контуры.

21.05 АНТ прадстаўляе: «Дыханне планеты».

21.40 «Вялікая розніца».

22.50 Музычны фэст «КІВІН».

06.55 «Дарагая перадача».

07.15 «Фірмовая гісторыя». Камедыны серыял. Заключная серыя.

08.05 Фільм «Таксі 2». Францыя, 2000 г.

09.30 «Аўтапанарама».

10.00 Відавочнік прадстаўляе: самае смешнае».

10.55 «Вялікі сняданак».

11.30 «Салдаты. Залатыя серыі».

13.30 «Добры дзень, доктар!».

14.00 «Прыватныя гісторыі».

15.00 Музычны фільм «Сільва». СССР, 1981 г. 2-я серыя.

16.30 «24 гадзіны».

16.50 «Рэпарцёрская гісторыя».

17.20 Канцэрт М. Задорнова.

19.00 «Аўтапанарама».

19.30 «Тыдзень». Інфармацыйна-аналітычная праграма.

20.40 Фільм «Доказ». ЗША, 2004 г.

22.40 «Тэніс. Прафесійны мужчынскі турнір».

00.15 Фільм «Удалечыні ад яе». Канада, 2006 г.

02.05 «Уцёкі». Серыял.

07.05 Mіr вашай хаце.

07.15 Даbravest.

07.40 Смачна з Барысам Бурдой.

08.05 Гараджане.

08.35 Трагікамедыя «Унук касманаўта» (Расія).

10.00 Школа рамонту.

11.00 Медычныя таемніцы.

11.40 Бухта капітанаў.

12.25 «Правы чалавека».

12.40 Гаспадар.

13.10 Пасоўванне.

13.30 «Ілля Мурамец і Салавей-Разбойнік».

Анимацийны блокбастар (Расія).

14.55 Фантастычны серыял «Эўрыка» (ЗША), 2-я серыя.

15.55 Футбол. Чэмпіянат Англіі. Ліверпуль-Манчэстэр Юнайтэд. Прамая трансляцыя.

18.00 Камедыя «Асаблівасці нацыянальнай рыбалкі» (Расія).

19.55 Экспедыцыя.

20.35 Тэлебарометр.

20.55 Іранічна меладрама «Гісторыя пра нас» (ЗША).

22.50 «Свая музыка. Працяг».

23.20 Пасоўванне.

07.00 «Звычайны канцэрт з Эдуардам Эфіравым».

07.30 Мультфільмы.

07.50 Фільм «Васільеўская выспа». Расія, 2009 г.

11.00 Весткі.

11.15 «Сам сабе рэжысёр».

12.10 Фільм «Патройная праверка».

14.00 Весткі.

14.15 «Смехапанарама Яўгенія Петрасяна».

15.25 Прэм'ера. «Смияца дазвалеяца».

Гумарыстычна праграма.

17.35 Музычна камедыя «Беражыце жанчын», 2-я серыя.

19.00 Весткі тыдня.

20.05 «Сумленны дэтэктыў».

20.40 Фільм «Плясочны дождж». Расія, 2009 г.

22.40 «Адмысловы карэспандэнт».

23.50 Меладрама «Дзённыя цягнікі».

01.30 Заканчэнне эфіру.

01.50 Заканчэнне эфіру.

06.10 Баявік «Кантрабандысты».

07.50 Мультфільм.

08.00 Сёння.

08.15 «Дзікі свет».

08.45 «Х норавы».

09.20 «Амо дома!».

10.00 Сёння.

10.20 «Выратавальнікі».

10.50 «Барацьба за ўласнасць».

11.20 «Асобліва небяспечны!».

11.55 «Дачны адказ».

13.00 Сёння.

13.25 «Савецкія біографіі. Фелікс Дзяржынскі».

14.15 Дэтэктыў «Чырвоны лотас».

16.00 Сёння.

16.20 «Крамлёўская кухня».

17.10 Дэтэктыў серыял «Эксперты».

19.00 Сёння. Выніковая праграма.

19.55 «Чыстасардэчнае прызнанне».

20.30 «Надзвычайнэ здарэнне. Агляд за тыдзень».

21.05 «Сеанс з Кашпіроўскім».

22.05 Прэм'ера. Вострасюжэтны серыял «Сёмін».

00.00 «Авіятары».

00.30 «Футбольная ноч».

01.05 «Антыэрор».

09.30 Ралі. Чэмпіянат свету. Вялікабрытанія. Дзень 2.

10.00 Горныя лыжы. Кубак свету. Жанчыны. Слалам-гігант. Спраба 2. Зольден (Аўстрыя).

10.35 Горныя лыжы. Кубак свету. Мужчыны. Слалам-гігант. Спраба 1. Зольден (Аўстрыя).

11.45 Тэніс. Турнір WTA. Москва (Расія). Фінал.

13.45 Горныя лыжы. Кубак свету. Мужчыны. Слалам-гігант. Спраба 3. Зольден (Аўстрыя).

чыны. Слалам-гігант. Спраба 2. Зольден (Аўстрыя).

14.45 Аўтаспорт. Гонкі ў класе Турнін. Кубак Еўропы (Партугалія). Гонка 1.

15.30 Аўтаспорт. Гонкі ў класе Турнін. Кубак Еўропы (Партуг

► МІРНЫ ПРАЦЭС

БЫВАЙ, ЗБРОЯ

Алег ПЯТРОЎ

Добрая навіна для прыхільнікаў мірнага працэсу ў Паўночнай Ірландыі.

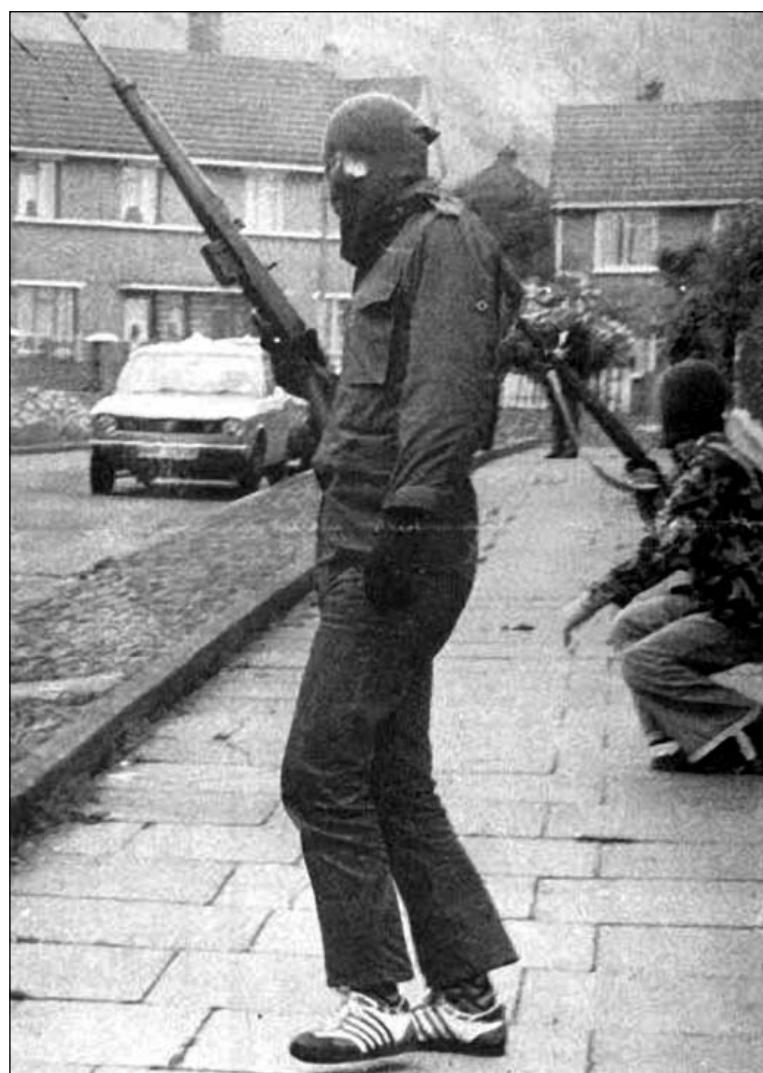
Склала зброю Ірландская нацыянальная вызваленчая армія (INLA), адна з самых радыкальных і крывавых груповак ірландскіх нацыяналістаў.

INLA — адна з трох вядомых груповак, якія на працягу гісторыі выйшлі з Ірландскай рэспубліканскай арміі (IRA). 11 кастрычніка Марцін МакМонэйл, старшыня Ірландскай рэспубліканскай сацыялістычнай партыі (IRSP) — неафіцыйнага «даху» тэрарыстаў — заяўіў: «INLA вырашыла адмовіцца ад гвалту». Гэта раптэнне, па словах палітыка, было прынята пасля доўгіх дэбатаў унутры INLA. Галоўным матывам стала тое, што мірная дамова 1998 года паміж каталікамі і пратестантамі (дамовы перадвелікоднай пятніцы) усё ж признае, што Ірландыя павінна быць адзінай.

Міжтым, аналітыкі звяртаюць увагу на тое, што заява прагучала пасля таго, як напярэдадні ад баявой дзейнасці адмовіліся заклятыя ворагі INLA — Сілы валанцёраў Ольстэру (UVF) і Асацыяцыя абароны Ольстэру (UDA) — вядучыя парамілітарныя аўтаданні пратестантаў.

Навіна была ўспрынятая на ўра ў Вашынгтоне (на наступны дзень у Вялікабрытанію прыехала Хілары Клінтан), у Лондане і Дубліне. Віталі раптэнне рэспубліканскіх сацыялістаў кіраўнікі «Шын Фейн». Джэры Адамс, старшыня «Шын Фейн», каментуючы навіны ад INLA, признаўся: ён да апошняга часу заставаўся песімістам адносна таго, што INLA калі-небудзь адмовіцца ад тэрарыстычнай дзейнасці.

І сапраўды, падставы для падобных сумневаў былі. INLA, якая па сутнасці актыўна дзеянічала некалькі гадоў (напрыканцы 1970-х — пачатку 1980-х) паспела за такі кароткі час забіць прыкладна 150 чалавек.

здаваўся звонку вельмі дзіўным, асабліва з улікам таго, што IRA была таксама занадта левым фармаваннем. Яна актыўна супрацоўнічала з камуністамі. Аднак на той час, асабліва пасля падзеі у Чэхаславакіі ў 1968 годзе, СССР не вылікаў вілікага захаплення ў єўрапейскіх левых.

Такі ці інакшы, нормы сярод гэтай часткі ірландскіх рэспубліканцаў былі вельмі суровыя. Першае, што зрабілі сябры IRA, калі даведаліся пра стварэнне INLA, забілі яе лідэра Самоса Кастэла.

Пасля гэтага актыўісты INLA і афіцыйнай IRA пачалі знішчаць адзін аднаго ў імя адной і той жа мэты — адзінай сацыялістычнай Ірландыі.

Паколькі Provisional IRA (часовая) таксама не любіла афіцыйную IRA, яна дапамагла сацыялістычным рэспубліканцам стварыць суполкі ў Паўночнай Ірландыі. Тыя групы сталі плацдармам для пачатку брутальнай тэрарыстычнай атакі на Англію.

Акрамя згаданага выбуху ў Лондандэрры, сацыялістычныя рэспубліканцы прыкладлі руку да забойства ў 1979 годзе аднаго з лідэраў кансерватыўнай партыі і блізкага сябра Маргарэт Тэтчэр Эйры Ніва.

Калі ў 1982 годзе NATO спрабавала правесці ў Паўночнай Ірландыі нешта кшталту вучэнняў, INLA трактавала гэта як замах на нейтралітэт Ірландыі. Адна з радарных станцыяў Альянсу ўзляцела ў паветра.

Некаторыя даследчыкі лічаць, што зброю і бомбы INLA атрымлівалі ад IRA (часовой). Часовая IRA такім чынам намагалася падтрымліць атмасферу напружанасці, для чаго быццам бы і выкарыстоўвалі сацыялістычных рэспубліканцаў.

Але Лондан не глядзеў на выхадкі апошніх пасіўна. На пачатку 1980-х гадоў пры дасюль не высветленых абставінах былі забітыя два лідэры INLA. Боль-

шасць лічыць, што гэта — справа брытанскіх спецслужбаў.

Аднак у выніку INLA як больш-менш здатную да вайсковай дзейнасці адзінку знішчылі самі армейцы. Вялікі скандал у Ірландыі выклікала справа аднаго былога сябра INLA, які пагадзіўся супрацоўнічаць з брытанцамі. У адказ армейцы скраілі ягоную жонку і сястру. У выніку афіцыйны Дублін, які звычайна пасіўна назіраў за дзейнасцю рэспубліканцаў на сваёй тэрыторыі, вымушаны быў прымаць меры. Паліцыя арыштавала тузвін актыўістаў INLA, што падкасіла рух тэрарыстаў.

Яны ператварыліся ў секту палітычных маргіналаў, якія ўвесці час сварыліся паміж сабою. На глебе аднаго з дзяжурных расколаў пачалася новая вайна, падчас якой быті забіты 16 чалавек.

Калі ў 1998 годзе была заключана мірная дамова, INLA адмовілася складаць зброю, але пры гэтым абвясціла пра тое, што часова прыняле тэрарыстычныя акцыі.

Аднак хутка пачала зноў забіваць. Праўда, не брытанцаў, а гандляроў наркотыкамі ўсіх канфесій і нацыянальнага пахождження. Усё пачалося пасля таго, як у Белфасце арыштавалі аднаго дылера, які аказаўся сябрам INLA.

Пазней, у 2006 годзе, Independent Monitoring Commission (арганізацыя, якая займаецца маніторингам экстремізму ў Паўночнай Ірландыі) заявіла, што Ірландская нацыянальная вызваленчая армія — адзін з двух вядучых наркатьчных картэляў у рэгіёне. Армія заяўляла, што гэта лухта і правакацыя, і ў доказ забіла пару гандляроў герайнам (апошні выпадак меў месца ў лютым 2009 года).

Пры ўсей супярэчнасці інфармацыі пра контакты з крыміналом, думаеца, што дыму без агню не быў. Выраджэнне быльых паслядоўных нацыяналістаў у звычайнай банде — добры доказ ідэйнага калапсу экстремізму ў Паўночнай Ірландыі.

▼ ЯНЫ ПРА НАС: ЗАМЕЖНАЯ ПРЕСА ПРА БЕЛАРУСЬ

У гэтым канфлікце ёсьць два моманты. Першы — Пуцін адышоў ад мяккай палітыкі ў адносінах да Беларусі, што Бацьку не можа падабацца. Другі — Лукашэнка гуляе з Еўропай і разумее, што Пуцін для значнай часткі палітычнай эліты Еўропы з'яўляецца персонай раздражняльнай. Лукашэнка разлічвае, што падобныя дэмманстратыўныя выбрыкі супраць Пуціна дададуць яму балаў.

«Коммерсанть» (Расія)

газе. Відавочна, прыйшоў канец. Але Лукашэнка разумее — не Мядведзеў так сябе павёў з ім, а Пуцін. Тому ён лаецца, звяртаеца да МВФ, спрабуе лавіраваць — і адчувае, што апынуўся ў пастцы пад назвай «без Расіі нікуды». Але, тым не менш, больш ён ніколі не павядзеца на расійскія абязанкі. Лепш бы Масква дала яму кредит. Якім яшчэ чынам у Крамлі хочуць схіліць яго да признання Паўднёвой Асеціі і Абхазіі?

«Воўремя» (Расія)

Нягледзячы на ўсё высілкі лідэраў АДКБ і ЕўрапЭС — Мікалая Бардюжы і Таіра Мансурава, — дзяржавы, на якія, здавалася б, можна было разлічваць больш за ўсё, у апошні час імкнуцца даць зразумець, што кожная з іх «сабе на розуме». Адна толькі Беларусь чаго вартая. Асноўныя фактары такой ненадзейнасці і неабязяковасці

зразумець не складана. Усе ці амаль усе насы братэрскія рэспублікі даўно і з задавальненнем кінуліся бу Еўропе, калі б былі ўпэўнены ў тым, што іх там прымуць і ацэніць. Іслам Карымаў і Аляксандр Лукашэнка дэманструюць нам тыпаж лідэра, які раздзіраеца паміж перспектывай «далучэння да Еўропы» і захавання ўласнага суверэнітэту.

«Евразія» (Расія)

Лягчэй будзе толькі тым, хто мае свой бізнес у Беларусі. Беларускі рынак з'яўляецца ціхай гаванню для ігральнага бізнесу. У студзені 2005 года прэзідэнт Аляксандр Лукашэнка сваім указам увёў падатак на ігральную дзейнасць. Бацька нават запрашае у Беларусь буйных уладальнікаў, пасля таго, як у РФ уступіў новы закон. Праўда, ёсьць адно «але». «Апошні дыктатар Еўропы» забараніў беларусам хадзіць у

ігральныя ўстановы. У казіно могуць патрапіць толькі замежнікі, якія знаходзяцца ў гасцях. Але пакуль замежнікі не спяшаюцца да Бацькі ў госьці. Тому прыбытак ад працы казіно ў Беларусі не асабліва цешыць іх уладальнікаў.

«Олигарх» (Украіна)

Кажучы пра супрацоўніцтва з ЕС, Лукашэнка не адносіцца да Еўропы не патрабуе здачы суверэнітэту. У той жа час эксперты сцвярджаюць, што пагроза аднаасобнай уладзе для Лукашэнкі існуе і ў выніку выканання ўмоў ЕС — першыя ж свабодныя выбары будуть апошнімі для нязменнага беларускага прэзідэнта. Мабыць, Лукашэнка вырашуе, што на дадзенym этапе Еўропу ашукваць лягчэй, чым Расію.

«Независимая газета» (Расія)

ЗАМЕЖЖА**▼ МІЖНАРОДНЫЯ НАВІНЫ****ВЕНЕСУЭЛА. БАРАЦЬБА
ЗА ТЭРЫТАРЫЯЛЬНУЮ ЦЭЛАСНАСЦЬ**

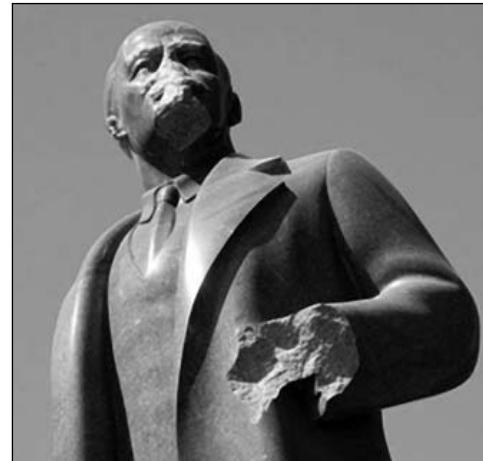
Венесуэла і суседняя краіна Гаяна прапанавалі генеральному сакратару ААН прызначыць ямайскага эканаміста Нормана Гірвана на пасаду пасярдніка ў перамохах паміж па пытанню, каму належыць рэгіён Эль-Эсекіба, памерам у 215 тысяч квадратных кіламетраў. Эль-Эсекіба — частка цяперашняй Гаяны, якая, на думку Каракаса, павінна належыць Венесуэле. Тэрытарыяльная спрэчка пачалася яшчэ ў часы, калі Гаяна была брытанскай калоніяй. Памежны канфлікт цягнецца больш за сто гадоў, хаця не выходзіць за рамкі дыпламатычных заяў. Так, у 1950-я гады Венесуэла неаднаразова патрабавала ад ААН разгледзіць пытанне перадачы ёй тэрыторыі, што знаходзіцца заходнім рэгіёнам Эсекіба. Цікава, што Уга Чавес, нягледзячы на неаднаразовыя дэкларацыі пра салідарнасць лацінаамерыканцаў, не адмовіўся ад тэрытарыяльных забаданій. На ўсіх афіцыйных венесуэльскіх мапах Эль-Эсекіба пазначана як частка Венесуэлы, праўда, пафарбаваная ў трошкі іншы колер. З іншага боку, было б не лагічна вось так проста адмаўляцца ад рэгіёна, які багаты мінераламі і баксітамі.

На матэрыялах «El País» (Іспанія)

ЗША. ДАЛАЙ-ЛАМА ПАКУЛЬ НЕ ПАТРЭБНЫ

Сімвалічным палічылі палітычныя аглядальнікі рашэнне адміністрацыі Абамы перанесці на снежань сустэречу лідэра тыбецкага руху Далай-ламы з цяперашнім гаспадаром Белага дому. Традыцыя штогадовых сустэреч Далай-ламы і галавы амерыканскай адміністрацыі цягнецца з 1991 года. Яны заўсёды былі вельмі важныя для тыбецкага супраціву. У 2007 годзе тагачасны презідэнт Джордж Буш-малодшы нават нейкі час пазіраваў побач з Далай-ламай для прэзы. Тады тыбецкага лідэра таксама ўзнагародзіл медалём Кангрэса ЗША. Каментуючы гэтыя крокі Белага дому, газета «Washington Post» лічыць, што Барак Абама папросту не жадае дражніць кітайскі ўрад напрэдадні свайго вялікага азіяцкага турніру ў лістападзе. У яго рамках плануеца візіт у Пекін. Міжтым, на думку большасці аналітыкаў, мова ідзе пра стратэгічную прыкрытыцтвы. ЗША разглядаюць Пекін у якасці важнага саюзника ў канфлікце з Паўночнай Карэяй і Іранам, якія развіваюць атамныя праграмы. Ёсьць думка, што амерыканцы працујуць над новай канцепцыяй палітыкі па тыбецкім пытанні. Старая тактыка — сустэречы з Далай-ламай і патрабаваніем ад Пекіна пачаць з тыхетцамі дыялог — здаецца шмат каму архаічнай і безвыніковай. Якім будзе новы падыход, даведаецца ў снені.

На матэрыялах «Tageszeitung» (Германія)

**УКРАЇНА.
ЛЕНІН БУДЗЕ
З НОВЫМ
НОСАМ**

Шаўчэнкаўскі суд Кіева адклай разгляд справы аб пашкоджанні помніка Леніну ў цэнтры украінскай сталіцы. На пачатку лета група украінскіх нацыяналістаў адбіла нос правадыру сусветнага

гра пралетарыяту. Гэта выклікала спрэчкі ў грамадстве. Адны кажуць, што меў месца звычайні акт вандалізму (тым больш, што пабудаваны яшчэ ў 1920-х гадах). Другія пабачылі ў гэтым акт гістарычнай справядлівасці: Ленін быў заснавальнікам таталітарнай сістэмы, якая нясе адказнасць за Гладамор. Шэраг ветэранаў дысідэнцкага руху нават выказаў гатоўнасць ісці з краты разам з асуджанымі (калі суд, натуральна, прызнае іх віну). Так ці інакш, справу распачалі, аднак судзіць хлопцаў не спышаюцца. Відавочна, судзі не ведаюць, што рабіць. Пакараць — значыць выставіць сябе прыхільнікамі камунізму. Амніставаць — даць старт хвалі легальнага вандалізму супраць савецкіх помнікаў па краіне. Міжтым, мясцовыя камуністы на свае гроши нанялі спецыялісту, якія прыляпілі Леніну нос. Пытанне, як доўгі ён прастаіць у такім выглядзе. Адзін з удзельнікаў згаданай вышэй групы заявіў, што будзе і далей змагацца з помнікамі камуністычнага рэжыму, і «нішто яго не спыніць».

На матэрыялах «Украіна молода» (Украіна)

ПОЛЬШЧА. ХАКЕРАМ НЕ ЦІКАВЫЯ РЭГІЁНЫ

Цікавую статыстыку апублікаваў часопіс «Newsweek». Журналісты высыплюлі, сайт якога польскага міністра найбольш атакуюць хакеры. Адназначным лідэрам аказаўся сайт прэм'ера Дональда Туска. За мінулы год яго спрабавалі ўзламаць 60 тысяч разоў. Праўда, урадавыя праграмісты адбілі ўсе напады. На другім месцы — сайт Міністэрства, які атакавалі прыкладна 10 тысяч раз. Сайты іншых міністэрстваў не вельмі цікавіць хакераў. Па статыстыцы, іх спрабуюць узламаць раз на тыдзень. За ўсю гісторыю існавання ўрадавых сайtau толькі адзін раз хакерам удалося ўзламаць міністэрскі сайт і павесіць там агідны надпіс кшталту «ідзіце вы ўсе...». Аднак доўгі ён не пратрымаўся, і публіка яго фактычна не заўважыла. А вось сайт польскага Міністэрства развіцца рэгіёнама за ўсю гісторыю яго існавання не атакавалі ніводнага разу.

На матэрыялах «Newsweek» (Польшча)

► КІНО**ЧУЖЫЯ: ТРЫЦЦАЦЬ
ГАДОЎ ПАСЛЯ**

Іван БІЧ

**30 гадоў таму на экраны
выйша фільм «Чужыя»
рэжысёра Рыдлі Скота з Сігурні
Уівер, якая іграла ролю Элен
Рыплі. «Чужыя» аказаліся
чымсьці большым за фільм.**

Стужка мела папросту шалёны поспех. Да статкава сказаць, што праз некалькі гадоў «Чужыя» ўключылі ў гэтак званы Рэгістр нацыянальных фільмаў Кангрэсу ЗША, куды ўваходзіць кінатворы «культурна, гістарычна і эстэтычна важныя для амерыканскай нацыі». Па аптыганных крытыкаў, фільм быў прызнаны самым лепшым у гісторыі фантастычнага кіно па версіі Амерыканскага інстытута кінематаграфіі. Стваральнікі, якія ўклалі ў стварэнне стужкі ўсяго востаем мільёнаў долараў, атрымалі на выхадзе 110 мільёнаў.

«Чужыя» спарадзілі акіян пародыі, заклалі цэлую літаратурную серыю. На іх аснове былі зроблены шматлікія кампутарныя гульні. І, натуральна, карціна дала вялікі штуршок для кар'еры Сігурні Уівер. На той час, калі яе запрасілі здымадца, ёй было ўжо 29 гадоў. Раней Сігурні толькі іграла на Брадвеі. Дзякуючы «Чужым» яна стала суперзоркай. Яе прызналі лепшым пачаткоўцам 1979 года. У 1980—90-я гады з узделам Сігурні па матывах «Чужых» былі знятые чатыры сіквелы.

Сюжэт «Чужых», здавалася б, не такі ўжо і закручаны: касмічны грузавік «Настрома» транспартуе на Зямлю груз руды. Каманда падчас палётu знаходзіцца ў стане анабіёзу. Аўтаматыка карабля перадае ў іх камеры сігнал на абуджэнне. Кампутар карабля перахапіў радыёсігнал SOS з адной з планет. Экіпаж перасаджваецца з асноўнага карабля на катэр і спускаецца на планету. Даследуючы яе, адзін з касманаўтаў знаходзіць штосьці падобнае на склад яек. Ён нахіляеца, каб разгледзець адно з іх. Яйка адкрываецца, і невядомая істота прымоктваецца да ягонага твару. Рыплі адмаўляеца пусціць на борт групу з параненым. Аднак капітан ігнаруе яе патрабаванне. Праз нейкі час у параненага пачынаеца прыступ. З яго цела, праўда, відаючы грудную клетку, выбіраеца істота, якая хаваеца ў нетрах велі-

зарнага карабля. Гэта і ёсьць Чужы. Кацэй, гэты фільм паглядзіла шмат людзей, дарэчы, і не адзін раз, і пераказваць яго сюжэт не мае сэнсу. Тым больш, такія гісторыі былі папулярныя на старонках фантастычнай літаратуры і раней. Шмат хто з пісьменнікамі-фантастамі спрабаваў аўбінаваціць творцаў «Чужых» у плагіяце. Але суды быў знаць, што іх ініцыятывы не падобныя.

3. Фільм дзіўным чынам перадае атмасферу пагрозы згвалтавання (фрэйдаўскі матыў). Чужы фактычна звалтуе людзей. Па сюжэту, іх целы істота выкарыстоўвае як кошы для свайго патомства. Як казаў адзін мастацтвазнаўца, фільм перадае жудаснае адчуванне наступстваў сексуальнага звалту: непажаданую цяжарнасць і нараджэнне.

4. «Чужыя» аб'ядналі два жанры: навуковую фантастыку і фільм жахаў.

5. Фільм — маніфест фемінізму. Жанчына аказваеца больш разумнай за мужчын.

6. Рыплі пасуе ўсім, бо аўядноўвае коды паводзін як мужчын, так і жанчын. Дарэчы, спачатку па сценарыю Рыплі сапраўды павінна была быць мужчынам.

7. Уся інтырыга — у апошніх кадрах. Там Рыплі з'яўляеца на экране ў ніжнім балізне. Гэта і выклікала эратычны кантраст: увесі час па ходу фільма яна, як Рэмба, забівае монстраў, а тут нечакана выяўляеца такой прываблівай.

8. Мала раскрытае ў кіно вайна жанчын. Рукапашны бой Рыплі з Каравалай-самкай у другой серыі — лепшы эпізод фільма. Дзве жанчыны, дзве маці. Самка помсіць за тое што Рыплі знішчыла яе дзяцей. А Рыплі спрабуе выратаваць дзяцінку, якую яна знайшла на планете.

Вось такія версіі. У любым выпадку, выходзячы з таго, які ўпльў «Чужыя» ўжо аказалі на сусветную культуру, чалавецтву вельмі пашанцавала. Па чутках, Рыплі Скот спачатку хачэў зняць значна больш змрочны фінал, у якім «Чужы» забіваў бы Рыплі, садзіўся ў крэсла пілота і пачынаў выклікаць Зямлю яе голасам.

МЕРКАВАННЕ

РАСІЯ ЎВАХОДЗІЦЬ У СПЯЧКУ

11 кастрычніка ў Расіі прыйшли рэгіянальныя выбары

— самыя трывалыя ў гісторыі, калі меркаваць па выніках для крамлёўскай партыі «Адзіная Расія» (ЕР). Чым абавязаныя адзінароды перамозе: фальсіфікацыі, канкрэтным дасягненнем або стыхійнай народнай любові? Якія перспектывы ў апазіцыі? Пра гэта журналіст «НЧ» Алег Новікаў размаўляе з маскоўскім палітолагам Дзмітрыем Кастэнкам.

— У розных рэгіёнах «Адзіная Расія» ў сярэднім атрымала 80 працэнтаў галасоў, КПРФ — 19, «Справядлівая Расія» — 7, ЛДПР — 2 працэнты. Ці ёсьць падставы казаць пра тое, што выбары сфальсіфікаваныя?

— Не буду казаць за іншыя рэгіёны. Аднак маскоўская сітуацыя вельмі дзіўная: Москва і Пецярбург — гарады, дзе ў жыхароў шмат грошай. Людзі не залежаць ад улады. Яны любяць казаць, што яны не такія, як прости расійскі люд. У любой сітуацыі шмат з іх традыцыйна схільныя галасаваць за апазіцыю, у нашым выпадку — ліберальную. Але ёсьць іншыя падставы для сумневу ў дадзеных Выбаркаму. Напрыклад, у маскоўскім раёне Капотня ў дзень выбараў на 10 гадзін зафіксавана 28 працэнтаў яўкі, у 12.00 — ужо 97,6 працэнта, у 16.00 — увогуле ўсе 100 працэнтаў. Хаця пасля чамусыці яўка склала ўжо 97 працэнтаў. Як гэта здарылася? Яшчэ больш цікавая сітуацыя была на выбарчым участку Шчукіна. Там ужо а дзесяткай прагаласавала 100 працэнтаў выбаршчыкаў. А пасля на працягу дня лічба тройчы змянялася. Па словах некаторых незалежных назіральнікаў, кожны троці голас быў сфальсіфікованы. Не кажучы пра тое, што многіх кандыдатаў ад апазіцыі прапросту адмовіліся рэгістраваць.

— За бортам маскоўскай думы апынулася «Справядлівая Расія» і ЛДПР, якія звычайна з агаворкамі падтрымліваюць «генеральны курс». Няўжо гэтыя партыі больш не патрэбныя Крамлю?

— Праекты кшталту ЛДПР і «Справядлівой Расіі» адміраюць за непатрэбнасцю. Новай наменклатуры яны больш не патрэбныя, а ў выбаршчыкаў няма адчування, што гэтыя партыі рэальна штосьці могуць зрабіць. Хаця пакуль рана казаць пра тое, што гэтыя партыі хутка самараствусцяцца. Яны яшчэ могуць спатрэбіцца на парламенцкіх выбарах. Інакш бы лідэры абедзвюх партый не паспышаліся бы адмовіцца ад ідзеі падаць іск у суд.

— Ці не нагадваюць гэтыя выбары расійскім грамад-

зямам мінулыя выбары на Беларусі?

— Так, у сеівіе сустракаеца тэрмін «чэсныя выбары» — намёк на тое, што сценар арганізацыі выбараў і падачы вынікаў падобны на электаральныя працэсы ў Беларусі. Аднак гэта думка не дамінует. Лічыцца, што Лукашэнку ў вашай краіне прапросту няма альтэрнатывы. Яму быццам супрацьстаць абсалютны адміністраціўны. Тым больш, што прынамі ў Москве больш ужываўся не беларускае датэрміновае галасаванне, а так званая «карусель». Яе актыўна выкарыстоўвала каманда Януковіча на Украіне ў 2004 годзе. Яе сутнасць у tym, што людзі з адміністраціўнымі талонамі ездзяць па ўчасткам і галасуюць. Толькі на Украіне гэта былі жыхары Данбасу, а ў Москве — гастарбайтэры.

— Галоўнай апазіцыйнай партыйяй становіцца КПРФ?

— Камуністам трываюць выключна таму, што нельга ігнараваць пенсіянераў, якія ходзяць за іх галасаваніем на кожныя выбары. Яны — заўсёднікі электаральных мераўпрыемстваў. Гэта звычка з савецкіх часоў. Іншым катэгорыям насељніцтва выбары не цікавыя. Каб надаць легітымнасць выбарам, у любом выпадку камуністам трэба дапускаць на ўладу. Калі ўжо пенсіянеры перастануць хадзіць на выбары, то хто на іх будзе ўвогуле хадзіць? Справа ў tym, што самі камуністы задаволеныя сваім месцам у палітычным працэсе. Як адзначыў адзін палітолаг, у якасці апазіцыі яны нагадваюць мёртвага дыназаўра. Парушыць яго з-за яго цяжкасці нікто не можа. Але дыназаўр мёртвы.

— А што ліберальная апазіцыя? Яе рэфармісцкая фракцыя — «Яблока» ўдзельнічала ў выбарах. Радыкальнае крыло выбары байкатавала, арганізаваўшы ў дзень галасавання нешта падобнае на вулічныя пратэсты ў цэнтры Москвы, дзе паліла выбарчыя бюлетні.

— Некалькі дзесяткаў чалавек. Гэта не сур'ёзна. За тры гады, якія прыйшли з першага Маршу

нязгодных, байцы АМАП ужо навучыліся хутка разганяць падобныя мераўпрыемства. Пад голас нейкага міліцэйскага начальніка з мегафону «Паважаныя грамадзяне, ачысціце плошчу для праходу грамадзян» усё хуценька зачысцілі. 15 хвілін хапіла, каб пасадзіць у фургон усіх пратэстуючых дэмакратам разам з журнalistамі, якія трапілі пад руку. Аднак, як не дзіўна, 11 кастрычніка радыкальная апазіцыя перамагла. Пасля страты партыі «Яблока», фактычна, апошній сур'ёнай апоры на ўзроўні рэгіональных заканадаўчых органаў, з яе шэрагаў можа пачацца адток актыўістаў у лагер радыкальнай ліберальнай апазіцыі. У прынцыпе ў гэтым вінаватае сама «Яблока», якое спрабавала заключыць своеасаблівы пакт з Лужковым.

— Якое значэнне маюць выбары 11 кастрычніка ў глаўным кантэксле?

— Мяркую, што ўлады зрабілі памылку, калі яны сапраўды дамаливалі ЕР зашмат працэнтаў. Ва ўсіх, асабліва ў Москве, склалася ўражанне, што іх «кінулі». Відавочна, што ў наступны раз яўка будзе куды вышэй, і людзі будуць ісці выключна дзеля пратэстнага галасавання. Але гэта не будзе крэтычнай масы. Перамога «Адзінай Расіі» — нават пры ўмове, што ёй дамаливалі 15–20 працэнтаў, — не стала чымосьці нечаканым. Сапраўдна паказвае, што рэйтынг ЕР па краіне ўтрымлівающа на досыць высокім узроўні. Нягледзячы нават на крэтычныя. Тэндэнцыя ўмацавання «вертыкалі ўлады» захоўваецца. Пры гэтым, відавочна, што выбарчыя працэдуры ўжо мала ўплываюць на канчатковы вынік. Расійскі выбаршчык любіць і адначасова баіцца ўладу, таму што гэта ўлада. Ён прапросту ўспрымае яе як нешта, на што не здольны ўплываць. І ўладзе гэта падабаецца. У выніку назіраеца дэпалітызацыя і адчужжненне грамадзян, асабліва моладзі, ад улады. Нешта падобнае на тое, што было ў часы СССР. Чым закончыў Саюз, усім вядома.

▼ ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

РАДЖ ТХАКРЕ

Лідэр нацыяналістычнай арганізацыі Армія адраджэння Махарашта, якая выступае за права насељніцтва штату Махарашта, стаў галоўным цэнзарам Балівуду — кінастудыі Індіі, дзе фільмуў робіцца больш, чым у Галівудзе. Ён дабіўся, каб адзін з самых славутых герояў новай генерацыі Балівуду прынёс яму прафесійніцтва. Акцёр Каран Джакхар правініўся ў тым, што ў сваім фільме назваў Мамбей Бамбеем. Між тым, якраз з падачы Арміі адраджэння ў 1995 годзе Бамбей стаў Мамбем. Дарэчы, у той жа самы час Калькута таксама па патрабаванню мясцовых патрыётаў трансфармавалася ў Калькута, а Мадрас — у Шэнай. А вось Каран позна даведаўся пра апошнія тапаграфічныя працэсы. Праўда, ён не адрозніў паддаўся ціску нацыяналістаў. Прынёс прафесійніцтва толькі пасля таго, як апошнія даслалі яму ультыматум: прафесійніцтва або кінатэатры, дзе круцяць карціны Карана, будуць атакаваныя актыўістамі Арміі. У такай сітуацыі акцёр быў вымушаны заявіць, што «не хацеў нанесці нікому крэтыд». Гэта не першы выпадак, калі Радж Тхакре прымушае Балівуд падпрадавацца яго інструкцыям. Год таму адзін з акцёраў, нягледзячы на патрабаванне лідэра Арміі адраджэння, адмовіўся размаўляць на мясцовы дыялекце, аддаўшы перавагу мове хіндзі. Вынік: некалькі паказаў ягонага апошняга фільму былі сарваны. Пасля чаго акцёр здаўся. Як піша заходняя прэса, ціск рэгіянальнага шавінізму можа негатыўна адбіцца на іміджу Балівуда, які сваімі фільмамі фактычна аб'ядноўвае шматмоўную, шматканфесійную і шматэтнічную Індыю.

АХМЕД ДАВУТАГЛУ

Міністр замежных спраў Турцыі падпісаў з армянскімі калегам дакумент аб нармалізацыі адносін паміж краінамі. У прэсе гэты дакумент называецца нараджэннем дактрыны неаасманізму. Гэты падыход, на думку аналітыкаў, дазваляе Анкары злучыць геапалітычныя амбіцыі, умераны іслам пры захаванні базавых свецкіх асноў рэспублікі, пагадненне з нетурецкімі народамі краіны і саюз з Захадам. З часоў Кемаля Ататюрка эліта ў Анкары прытрымлівалася ідэалогіі турецкага нацыяналізму, які патрабаваў парваць з асманскімі мінульымі і будаваць свецкую праеўрапейскую монаэтнічную дзяржаву. Але туркаў чакала велізарнае расчараванне. Цяпер ужо зразумела, што ў бліжайшай перспектыве Турцыя не стане пайнапрайным сябрам ЕС. Крах надзеі на ўступленне ў ЕС, стомненасць ад канфлікту з курдамі прымушае маладую эліту шукаць новую ідэйную платформу для турецкага праекта. Пры гэтым прости быць стандартнай нацыянальной дзяржавай краіна з такай гісторыяй, географічным становішчам і насељніцтвам не можа. Сутнасць неаасманізму ў стварэнні паміж краінамі, якія калісці ўваходзілі ў склад Асманскай імперыі, своеасаблівага эканамічнага аўяднання, заснаванага на супольнасці гістарычнага лёсу і культурных традыцыяў. Неаасманізм адкрывае Анкары таксама шлях да збліжэння з незалежным Курдыстанам, які непазбежна пайстненне ў паўночнай частцы Ірака пасля сходу адтуль амерыканцаў, робіць больш лёгкім збліжэнне з Ліванам і Сірыяй — краінамі, дзе ісламскі фундаменталізм не вітаецца. Нарэшце, дазволіць Анкары прыцягнуць да супрацоўніцтва нават такія краіны, як Грузія, Македонія і Малдова. Першым крокам на гэтым кірунку, як кажуць палітолагі, якраз і з'яўляецца пагадненне з Арменіяй. Застаецца пачакаць, што атрымаецца.

ЗІЯДЗІН
ЖАМАЛДЗІНАУ

Дэпутат кіргізскага парламента Дад прэзідэнцкай партыі «Ак Жол» быў ініцыятарам незвычайнага закона, прынятага напрыканцы верасня. Адпаведна яму, грамадзяне Кіргізіі будуть абавязаны стоячы спявачы дзяржавы гімні. Падчас мерапрыемстваў. Акрамя таго, плануецца абавязаць усе тэлекампаніі пачынаць і сканчаць сваю працу гімнам краіны. Праціўнікі гэтым ініцыятыўам не знайшлося, і гэта зразумела: хто будзе выступаць супраць патрыятызму? Ініцыятыва прыцягнула да Зіядзіна ўвагу прэзыдэнта, які аказаўся ў дзіўнай ситуацыі. Напрыклад, 6 лютага гэтага года ён разам з сябрамі па «Ак Жол» абураўся тым, што «на працягу восьмі гадоў амерыканская авіябаза прынесла шмат розных проблем насељніцтву Кіргізіі». Але, калі амерыканцы прапанавалі добрыя гроши, дэпутаты практична пагалоўна прагаласавалі за тое, каб база засталася. Аднак саме цікавае тое, што, як высвятляеца, у пеўтэнтыяльных установах Кыргызстана спяванне дзяржавы гімна шырокі дзядуно практикуюцца ў якіхсь катаваніях. Як сцвярджаеца ў матэрыялах камісіі пры парламенце краіны, у дачыненні да асуджаных ужываліся такія спосабы катавання, як «навучанне» спеву гімна і спяванне гэтага гімна пяць разоў на дзень. Вось фрагмент апісання аднаго такога катавання: «Пяць разоў на дзень іх (вязняў-мусульманак) выводзілі перад мужчынамі, прымушалі здымкаў хустку і спявачы гімн Кыргызстана».

КУЛЬТУРА

14

ФЕСТЫВАЛЬ

«ВЯЛІКАЕ КНЯСТВА ПАЭЗІІ»: ХАЛІФЫ НА ГАДЗІНУ, ПАВЕТРАНЫЯ КАЧЭУНІКІ

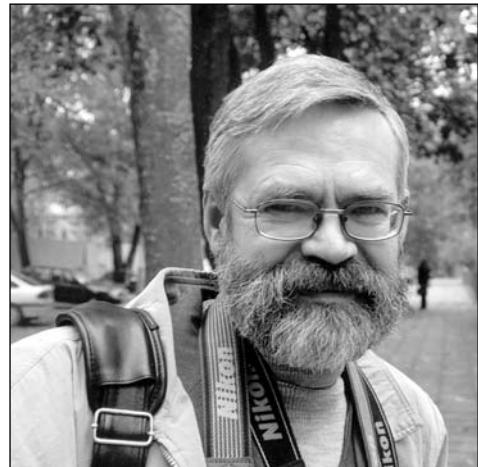
Ева ВАЙТОЎСКАЯ

«Вялікае княства паэзіі» («Magnus Ducatus Poesis») — міжнародны паэтычны фестываль, сутнасць якога — звязаць у часе і прасторы сучасную культуру краінаў-спадкаемцаў Вялікага княства Літоўскага. ВКП — вандроўны праект. Ён быў задуманы і распачаўся ў 2005 годзе ў Мінску і за чатыры гады — праз Вільню, Кракаў, Кіев, Львоў і нават Харкаў ды зноў Вільню, зрабіўшы кола, вярнуўся «на радзіму». Яго ўдзельнікі — паэты і музыкі з Беларусі, Літвы, Польшчы, Украіны. 23 кастрычніка ў Мінску адбудзеца чарговая вечарына ВКП. Гэтым разам — для шырокай аўдыторыі, у вялікай залі: раней чытанні фестывалю наслі хутчэй камерныя характеристы.

Напярэдадні падзеі мы звязаліся з паэтамі, што будуць прадстаўляць у Мінску чатыры краіны, чытаючы як свае ўласныя вершы, так і іх пераклады на родныя мовы. Па нашай просьбе ўдзельнікі ВКП адказваюць на пытанні: «Як вы разумееце метафору «Вялікае княства Паэзіі»? Які сэнс вы ўкладаеце ў свой удзел у фестывалі з такой назвай?»

Уладас Бразюнас (Вільня, Літва)

паэт, перакладчык, адзін са стваральнікаў канцепцыі фестывалю

«Творчая візітоўка»
Уладаса Бразюнаса:

Балцкія мовы

словы дадзенныя балтам
нібы латнікі з малітвай
каранямі пад асфальтам
шляхах накрэсліць па зямлі твой

выбухнія быццам бомбы
ў ночы чуюцца чужой
калі б мог іх піў нагом бы
за латышскаю мяжой

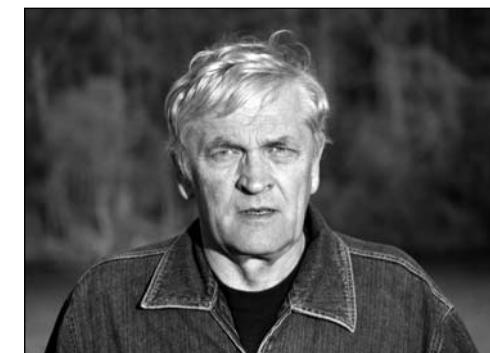
мкнүў бы ў неба склон кульгавы
вінавальны без віны
и даўгавечна Даўгавай
разгайдай званы Дзвіны

родны творчыны жыццядайны
усе выбалтывають тайны
бы вяслючы на роўных
у балтыйскіх чорных чоўнах

Пераклаў з літоўскай Андрэй Хадановіч

Богдан Задура (Пулавы, Польшча)

паэт, перакладчык

— Гэта вельмі прыгожая назва, якая з аднаго боку выслаўляе годнасць паэзіі, а з іншага, дзякуючы гістарычнай асацыяцыі, кажа пра міжнародную супольнасць. Гэта метафора супрацоўніцтва па-над межамі і мовамі.

Часам логіка падказвае мне ставіць пад сумнёў сэнс свайго ўдзелу ў гэтым праекце. Ехаць шмат гадзін у цятніку, каб прачытаць адзін верш і адзін, два пераклады? Але, з іншага боку, гэта шанец паслухаць вершы сяброў, пабачыць іх, пагаварыць, даведацца пра штосыці новае. Знайсці нешта, што хацелася бы перастварыць па-польску. А трапіць у прыгожа выдадзеную антalogію «Magnus Ducatus Poesis» — гэта таксама рэч, вартая творчай працы.

«Творчая візітоўка» Богдана Задуры

Дзюймовачка

маё дзія

вельмі ўсхаўляванае
запаўняе літаратурны дзённік

настаўніца казала

што трэба ўпісаць
назув аўтара
і пару сказаў

ну ў напіши

але што мне напісаць

ну напіши

кніжка мне спадабалася

тому што

я напішу што

не спадабалася

бо Дзюймовачка не выйшла замуж за сына

Жабы а выйшла за Прынца Эльфаў бо гэта глупая кніжка бо ў ёй перамагло добро а не зло

майму дзіцяці
праз трэх месяцы спаўняеца дзевяць гадоў
а яно ўжо ведае што хоча напісаць
і я не ведаю што сказаць на гэта

Пераклаў з польскай Андрэй Хадановіч

Сяргей Прывуцкі (Брэст, Беларусь)

паэт, празаік

— «Вялікае княства Паэзіі» для мяне не столькі віртуальнае дзяржутварэнне, колькі такая сабе віртуальная паэтычная міні-партыя. Праўда, партыя гэта больш падобная да зборышча анархістаў, якіх аб'ядноўвае адна рэч: вернасць паэзіі і самім сабе. А сэнс ўдзелу — пабачыць камрадаў з Беларусі, Літвы, Польшчы, Украіны і аблеркаўцаў далейшую стратэгію паэтычных контактаў з рэчайнасцю.

«Творчая візітоўка»

Сяргея Прывуцкага

Контурная карта памяці

Калі ты забудзеш гэтыя перапынкі
ў жыццёвых раскладах, мілоснью клаунаду
кароткіх сустрэч, тыя пляжы ў будынкі,
дзе мы кармілі похапкі нашу пажаду,

пастаў сцяжок на мате маёй краіны,
як напамін, што нас прывялі да згубы
гэтыя слова, падобныя на руіны,
гэтыя фразы, распалыя, быццам трупы.

Мы не сядзецьмем болей каля вакзалу,
калі на руках квіткі — і тыя чужыя.
Усе тыя ночы, каторых так не хапала,
усе вар'яцтвы, каторымі даражылі —

адзінае, што мы мелі і што ўмелі.

Мы спалі ў вагонах і на пясочным кварталі.
Кожнае раніцы неба над намі блішчэла
залатою фіксю свайго паўднёвага сонца.

Наши будні былі феерычнаю стужкай
навінаў.

Мы чыталі ўсё акрамя гараскопаў на заўтра.
Але ведалі, час нічога па нас не пакіне
акрамя падрабязнае анатамічнае карты.

І цяпер я сяджу ў кавярні і мімаволі
згадваю наши вясёлыя эскапады.
Пра мілосць, якая, змяніўшы яўкі ў паролі,
забыла пакінуць новыя каардынаты.

Астап Слівінскі (Львоў, Украіна)

паэт

— У дадатак да ўсіх гістарычных і геа-
культурных прывязак, «Вялікае княства

Паэзіі» — гэта можа быць і такая сабе антыплатонаўская ідэя. Платон, як вядома, не любіў паэтаў, а яны ўзялі і стварылі сваю дзяржаву, у той час як філософам гэта так і не удалося. Праўда, я сумняюся, што паэтам удалося б адваяваць дзесяці для яе хоць бы лапткі зямлі, а яшчэ больш сумняюся, што камусыці было б зручна там жыць. Лепш за ўсё ўяўляю сабе гэту дзяржаву падобнай да каганата, паветранай чакавай краіны без каардынат і сталай прапісі, дзе кожны — халіф на гадзіну. Уласна, так яно і ёсць.

Мар'яна Саўка (Львоў, Украіна)

«Творчая візітоўка» Мар'яны Саўкі

Там дрэвы ў срэбных зморшчынах кары.
Там цвяркуны ў крыжах жывуць стары.

Траву яшчэ анёлы не касілі,
а далягляд крану ў туманец сівы...

...я легла б некалі на гэтым цвінтары...

Як дзень прыляжка, каб заснуць да ранку,
у коўдурага загарнуўшыся з барвянку

і зорка божая асвеціць трэ

пагоркі з вёскай, тая дагары

падыме твар, каб зноў перажагнаць іх —
усіх, хто ўжо ў зямлі, на небе або ў хаце —
ці то абліччы, ці то дрзварыты.

Імёны іхня навек адбіты

у кнізе смутку і радасці, дзе квіты

усе ворагі, забойца і забіты,

вядзьмаркі, немаўлятвы, святы...

...я легла б некалі на гэтым цвінтары...

Пераклаў з украінскай Уладзімір Арлоў

Міжнародны фестываль «ВЯЛІКАЕ КНЯСТВА ПАЭЗІІ»

Уладзімер Арлоў, Вера Бурлак, Віктар Жыбуль,
Сяргей Прывуцкі, Андрэй Хадановіч (Беларусь)

Уладас Бразюнас, Вітас Дэкшніс,

Антанас А. Енінас, Данатас Пятрошус,

Альвідас Шляпікас (Літва)

Яцкі Гутараў, Богдан Задура,

Лешак Энгелькінг (Польшча)

Дмітры Лазуткін, Мар'яна Саўка,

Астап Слівінскі (Украіна)

Музыка: Сяргей Пукст (Беларусь)

23 кастрычніка

Беларуская дзяржаўная акадэмія мас-
тактва, тэатр-студыя Я. Міровіча

пр. Незалежнасці, 81 (II паверх)

Пачатак а 19.00 гадзіне

Уваход вольны

ПЕРАКЛАД – СВЯТОЕ: СУСТРЭЧА Ў АРМЕНИ

Алесь ГІНЗБУРГ

У 405 годзе асветнік Месроп
Маштоц стварыў армянскі
алфавіт, пасля чаго пераклаў
Біблію на армянскую
мову. Гэтая ранняя
далучанасць да кніжнага
слова дапамагла армянам
атрымаць культурную
самабытнасць, здабыць і
адстаяць сваю дзяржаўнасць.
Таму Арменія — адзіная
ў свеце краіна, дзе Свята
перакладчыка — дзяржаўнае
свята. Адзначаюць яго
10 кастрычніка, цэнтр
святкаванняў — вёска
Ашакан, дзе пахаваны
Маштоц, кананізаваны
армянскай апостальскай
царквой. Сёлета да
ўрачыстасцяў у Ашакане
далучыліся ўдзельнікі III
Форума перакладчыкаў і
выдаўцу краін СНД і Балтыі,
які ладзіцца пад эгідай
Міністэрства культуры
Арменіі і пры падтрымцы
Міждзяржаўнага фонду
гуманітарнага супрацоўніцтва
краін-удзельніц СНД.

Беларусь + Армения: пісьменнік Васіль Якавенка і організатор Форуму перакладчыкаў і выдацца Калінінградскага драматычнага тэатру

кі? І, галоўнае, адкуль браць грошы? Неабходнасць такога мерапрыемства вынікае з таго, што пасля распаду СССР на мапе свету паўстала 15 асобных дзяржаваў. Яны яшчэ не да канца забыліся на колішніе «свяцтва», і ў той жа час новыя абставіны выклікаюць неабходнасць па-новаму выбудоўваць стасункі. Груба кажучы, беларусы і грузіны, украінцы і таджыкі — зусім не браты навек, як вучыла савецкая ідэалогія, але чаму б розным культурам не абменьвацца падобрасуседску літаратурным досведам, тэкстамі?

«Мастацкі пераклад — аснова армянскай культуры», — зазначыў адзін з чыноўнікаў Мінкульту Арменіі, уручаючы 10 кастрычніка ў Ашакане традыцыйныя прэміі перакладчыкам з армянскай мовы і на армянскую. Перакладчыкі літаратуры, што прадстаўлялі ў Арменіі былыя саюзныя рэспублікі, у той дзень і ў tym месцы мелі унікальны шанец адчуць, што іх пакліканне не проста важнае і запатрабаванае — сакральнае. Мела месца набажэнства, прэміяваных перакладчыкаў віталі высокія царкоўныя асобы. Не кожны прадстаўнік гэтага важнага і пачэснага занятку сустракае на радзіме супастаўнае шанаванне.

Форум працаваў з 7 па 10 кастрычніка і сёлета меў назыву «Практыка перакладу і рынак: механізмы ўзаемадзеяння нацыянальных літаратур». У ім удзельнічалі перакладчыкі і выдаўцы перакладнай літаратуры з Арменіі, Беларусі, Грузіі, Латвіі, Літвы, Кыргызстана, Малдовы, Расіі, Таджыкістана, Украіны, Узбекістана, Эстоніі. Усяго на форуме сабралася каля 150 дэлегатаў.

У адрозненне ад папярэдніх дзвюх сустрэч, III Форум засяродзіўся на прыкладных, практычных пытаннях: як выдаць кнігу літаратараў адной краіны ў іншай? Якія шляхі выхаду на нацыянальныя рынкі дэлегацыяў пісьменнік, грамадскі дзеяч Васіль Якавенка, аўтар раману-tryлогі «Пакутны век». Васіль Цімафеевіч — даўні сябар армянскага народу — ласкава пагадзіўся даць «НЧ» бліц-інтэрв'ю па выніках паездкі і працы форума.

*— Спадар Васіль, як пача-
лося ваша знаємства з Аре-
меніяй?*

— Некалі редакцыя тоўстага літаратурнага часопіса прапана-
вала мне паехаць ў адну з саюз-
ных рэспублік і напісаць пра яе
ту рэспубліку, добры мастацкі
нарыс. Набліжалася акурат 60-
годдзе СССР. Я выбраў Арменію
і не шкадаваў потым; месячнае
падарожжа па гэтай краіне, на-
ведванне прадпрыемстваў, му-
зеяў, цэркваў, архіваў, гутаркі з
мясцовымі жыхарамі — усё гэта
дазволіла мне спазнаць дынаміку
жыцця і душу народа.

Гістарычныя ўмовы спрычыніліся да значнай рассеянасці нашых народаў па свеце. Тыя ж гістарычныя варункі, страта незалежнасці і праста прыгнечана-каланіяльнае існаванне працяглы час, дапі люду гэтаксама і сацыяльна-псіхічны эфект

Уражвалі не толькі високія скалы, захаплялі нацыянальныя героі, прыцягвалі і натхнялі глыбіні гісторыі, пачынаючы з адметнай армянскай дзяржавы, заснаванай у VIII стагоддзі да нашай эры. Дзе былі разгалінаваная ўжо тады старажытная навука і развітая адукацыя, свая культура. Толькі ж як асаблівасць характару і настрою армян успрымалася мной адна недаречная, здавалася, з'ява: сум і сум у вачах, які стаяў і не праходзіў

вачах, які стаю та не праходзу.

Даводзілася неаднойчы чуць пра трагеды, перажытая і няскончаныя. Выдатны армянскі пісьменнік Серо Ханзадзян апавядаў мне тады пра пісьмовы зварот нацыянальных дзеячаў культуры да кіраўніцтва СССР

з просьбай вярнуць Арменіі
частку яе этнічнай тэрыторы
— Нагорны Карабах. Чаму?..
Як і тая гара Аракат, прастора
Карабаха была па жывому адре-
заная ад Арменіі. І ўжо тады, на
пачатку восьмідзесятых, добра
памятаю, я адчую наспіванне
подых створанага бальшавікам
міжнацыянальнага канфлікту
які пазней выліўся ў разню армян
у Баку і Сумгаіце.

Я быў нявольным сведкам
калі нават не ўдзельнікам тых
трывожных падзеяў, бо да мяне
пісьменніка, прадстаўніка іншай
рэспублікі, звярталіся на шмат

Дарэчы, падабенства ў побытавай і нацыянальнай культурах мала, ды толькі сутнасць адна: на сваіх адрозных этнічных сімвалах, літаратурных вобразах і характеристарах склаўся і далей выхоўваецца, развіваецца этнас, народ. Літаратура старажытная і сучасная, этнічная культура спрыялі і спрыяюць самаўсведамленню гэтага народа як адзінай супольнасці, выяўляюць ягоны міралюбівы характеристар і горнасць.

У адрозненне ж ад беларускай літаратуры, у армянскай паўнай раскрываецца далёкае мінулае, а ў нашай — Вялікая Айчынная вайна, драмы і трагедыі савец-кага часу, што і зразумела. Тэме вайны і народа ў вайне, клопату станаўлення і развіцця беларус-кай супольнасці прысвечана і такая мастацкая рэч, як трэлогія «Пакутны век», названая на форуме перакладчыкаў беларускім эпасам. Як ні дзіўна, але сваім зместам, эмацыйна-лірычным і эпічным ладам яна перагукаецца з армянскім эпасам, вазьміце «Кнігу тужлівых песенапенняў» і іншыя. Сем'і армян мацней трываюцца за родную мову і таму ствараюцца ўражанне пра іхнюю больш національную націю.

Аднак гістарычныя ўмовы там і тут спрычыніліся да значнай рассеянасці нашых народаў па свеце. Тыя ж гістарычныя варункі, страта незалежнасці і праста прыгнечана-каланіяльнае існаванне працяглы час, далі люду гэтаксама і сацыяльна-псіхічны эфект — адчуванне сваёй нацыянальнай непаўназэннасці, нігілізм, уласцівы ў той ці іншай меры абодвум народам. З гэтай супольнай заганай можна і варта змагацца, ёсьць сродкі, але яны ў нас амаль не выкарыстоўваюцца.

— **Якая, на вашу думку, ка-
рысць ад форума?**

— Карысць была і будзе! Най-
перш у пропагандзе кожным
удзельнікам форума адметных
нацыянальных ці этнічных
узораў творчасці, у пераносе на
свую літаратурную глебу твораў
іншых народаў і літаратур, што
хочь нейкім чынам здольнае
супрацьстаяць масавай, эпі-
гонскай літаратуры і культуры
эпохі глабалізму, узбагачаць
не толькі самі літаратуры, але і
лічныя людзей.

Калі больш канкрэтна, то на форуме ўсе ўдзельнікі нашай дэлегацыі за колькі дзён перазнаёмліся з іншымі і перакладчыкамі і выдаўцамі, паглядзелі, патрымалі ў руках на выставе іхнія кнігі, знайшлі ўзаемапаразуменне, абгаварылі намеры, а то і сумесныя праекты ў галіне перакладаў і выдавецкай дзеянасці, абмяняліся адрасамі і таму годна чуліся. Факт! Дамовіліся з украінскім часопісам «Всесвіт» аб выпуску нумара, прысвяченага сучаснай беларускай літаратуры, і падобная практика мае развіваша.

У мене асабіста, наприклад, з'явіўся спадзе́н на нейкую ўдачу, бо калегі-літараторы ажно з трох країни павезлі з сабой ідею перекладу маёй трилогії «Пакутны век» на іншыя мовы.

Мне падаецца, што літаратурныя контакты і зносіны лъга разглядаць у пэўнай меры як тую ж народную дыпламатыю. Гэта высакародная справа, і беларускія перакладчыкі і выдаўцы маюць рагучы намер яе падтрымліваць, доўжыць.

► ВАНДРОЎКА

АЎТАСТОРАМ ПА ЕЎРОПАМ

◀ Заканчэнне.
Пачатак у №№ 36, 37

Старажытны этнас і цукеркі

Вось і порт. Паром Талін—Хельсінкі. Кошт вагаеща ад 20 да 30 ёура. Паромы — гэта 9-павярховыя даміны, у якіх можна жыць, есіці, піці, спаць, завісаць у інтэрнэце (wi-fi), ладзіць канцэрты, тусяць, бадзяцца па кавярнях і г. д.

Для аматараў свежага паветра адчынена верхняя палуба з кавярнай. У час адпльція вечер монцы. Далей у мора — здзімае предметы са сталоў. Пасля пачынае перакульваць драўляна-металічныя крэслы, зрыве з вас адзенне і папросту заганяе ўсіх аматараў свежага паветра назад у каюты.

Хельсінкі сустракае маленькімі маліёнічымі выспачкамі. Па высадачных хадах-пераходах не менш як праз 20 хвілін выходзіш на вуліцу. Фіны цягнучы блокі таннага эстонскага піва і іншых напояў.

Хельсінкі нагадвае Мінск. Такія ж «выспы» старасветчыны сярод індустрыяльна-бетонных спарудаў. Ну, хіба, не такіх жудасных. Але атмасфера падобная. Ніякага жадання граць на вуліцы ў музыкі не ўзнікне, а калі ўзнікне — паліцыйскі нагадае вам, што на «гэта патрэбны спецыяльны дазвол». Горад выратоўваюць пудоўныя шхуны, старыя караблі з ветразямі, што стаяць уздоўж партовых прычалаў. Там-сям — знакі расійскай прысутнасці: арлы, помнік імператару... Падспудна адчуваеца павага да расійскага цара, які, адваяваўшы Фінляндыю ў Швецыі, падарыў ёй аўтаномію, якая стала пачаткам шляху да незалежнасці.

Незалежная Фінляндыя, маладая краіна (як сёння яе ўспрымаюць фіны), якая ганарыцца сваёй прыродай, эпасам «Калевала» — і... цукеркам! «Салтмаккі» — фінская салодкасці, якія лепши называюць «горычамі» і «салёнычамі». На аматара: хтосьці выпліўвае ў першую хвіліну, а хтосьці закупляеца кілаграмамі.

«Прапалетарскасць» фінаў і Хельсінкі падкрэслівае манумент у цэнтры горада ў выглядзе трох голых мужчынаў-кавалёў. Дакладныя пропорцыі цела, моц рук і ўзнятая молаты над кавалкам металу. Быў бы дзяўчынай — не адыходзіў гадзінамі.

Спын па Фінляндыі такі ж, як і паўсюль. Але мае асаблівасць: падбіралі мяне з большага вадзіцелі, якія раней самі вандравалі. У 1970-я аўтаспын, як і хіпанства, быў распаўсюджаны сярод фінскай моладзі. Адзін з вадзіцеляў прыгадваў свае вандроўкі на

Фота аўтара

Фота аўтара

рок-фэсты, «the Doors» і масавае наркатачнае шаленства ў гэтым асяродку, пасля чаго ён, расчараваўшыся, скінуў хіпанскую джынсу і стаў моладзевым камуністычным лідэрам, наведваў з дэлегацыяй СССР. Дагэтуль верыць у ідэалы марксізму, з захапленнем узгадвае сваё хіпанскэ мінулае і падбірае ўсіх аўтаспынераў.

Чароўны свет Мумі-дален

Адна з мэтаў маёй паездкі — наведаць мясціны, звязаныя з жыццём і творчасцю Тувэ Янсан, пісьменніцы, якая прыдумала чароўны свет, даліну мумі-троляў Мумі-дален. Мілена — знаёная, у якой я начаваў у Хельсінкі, — кажа, што Тувэ жыла непадалёк ад царквы, дзе я сёння быў, яе муз знаёмы з братам Янсан, а яе лецішча — у 50 кіламетрах ад Хельсінкі. Адураець! «Можа яшчэ пазнаміші?» Ясна, што не з самой Тувэ, а з кімсьці з яе знаёмых? — пытаюся ў Мілены.

Задавольваюся размовай з яе сястрою Mike, што працуе перакладчыцай з фінскай на шведскую. Фінляндыя — краіна дзвюхмоўя! І закон, па словах Mike, часам не выконваецца.

Каб пабачыць старое фінскае мястечка, фіны адпраўляюць мяне ў Парвоа. Гарадок для туристаў. Правінцыйныя вулічкі з драўлянымі дамкамі і царквой з караблём пад столлю, сціплай

ратуша ніяк не ўкладаюцца ў звыклыя ўяўленні пра «стары горад». Таму Фінляндыя крыху выпадае з гэтага єўрапейскага кантэксту і не ідзе ў парыўнанне нават з Беларуссю.

Лецішча, якое Тувэ набыла ў гады сусветнай славы, знаходзіцца ў ваколіцах Парвоа. Гэты архіпелаг, напэўна, вельмі слáўны і мілы турыстам, праста не дае вам выбрацца да адкрылага мора: мноства выспаў перакрываюць усю перспектыву і ператвараюць марскі бераг у азёрны край без хвалі ў ветру. Па выспах рассеяны фінскія лецішчы, якія здзіўляюць аднастайнасцю пабудовы: драўляныя дамкі чырвонага колеру падобнай канструкцыі. Ніякай раскошы. Але мне спадабалася, як фіны ўмеюць упісаць домік у прыродны ашар. Такое ж назіралася і ў спальных раёнах Хельсінкі, дзе 2-5-павярховыя шэрранкі каробкі былі «ўтоплены» ў сасонніках, парках і лесапасадках.

Шлях дадому

Трэўэлінг завершаны, час муваць ту хоўм. Падчас падарожжа з-за частых размоваў па-англійску галава пераходзіць менавіта на такую «трасянку».

Шлях дадому пралягае праз Расію. Праз Котку (гарадок) і цывілізаваную частку Карэліі (этнографічнага рэгіёна, які дагэтуль этнографы і фальклорысты

вывучаюць у фінскім універсітэце), дабіраюся да мяжы. Расіянін, што бярэцца перавезці мяне праз мяжу, на нейтралцы закладае шматкі лаграмовыя пакункі з фінскім мясам у капот, абмяркоўвае з прышлем найбольш хадавыя ў прыгрнічнай зоне тавары... Усё вельмі нагадвае нашу «брэст-тэрэспальскую» гандлярскую мітусню. Чарга на некалькі гадзіні і начоўка на запраўцы пад Выбаргам.

На мэце маю пралящець Піцер па кальцавай і Расію — па Кіеўскай шашы, у надзеі добраца да радзімы да ночы. Здзіўляюць баршчавікі ў чалавечы рост паабапал расійскіх дарог. Быццам яго культивуюць. У кіроўцах (пераважна трапляліся піцерская) здзіўляе іх салідарнасць у пытанні «фашистыстства» эстонцаў і латышоў. Не могуць прыняць перанос помніка савецкаму салдату ў Таліне і становчыя водгукі пра SS.

Але найбольш здзіўляе прости рабочы дзядзька, які асцярожна пачынае гаманіць пра Сталіна, парадак, які ён завёў, адсутнасць злачыннасці ў яго час. Потым пераходзіць на Гітлера, які падняў эканоміку, вынішчыў хулиганства... Задаеш пытанне: а «чорныя вораны», якіх людзі чакалі ўнарэчы, седзячы на чамаданах? Масавыя расстрэлы? У адказ: «Усё роўна дэмакратыі не пабудуеш. Іхнія дэмакратыі — г..но. Няма там справядлівасці. Адзін у раскошы, другі — жабрак. А сапраўднае, гэта, як бачошкі кажуць, — калі мір, усе любяць адзін аднаго, няма нічога прыватнага, усё для ўсіх».

Яшчэ адно, што было агульнім у размовах з усімі вадзіцелямі-расіянамі — гэта скарга на алігархіяў, што тримаюць у руках шалённыя багацці, у той час як іншыя не маюць да іх доступу. Цікава, але некалькі вадзіцеляў мнітлумачылі адрозненне паміж

еўрапейскім і рускім менталітэтам аднолькавым прыкладам: «Еўрапеец будзе лічыць выгадным прыбытак нават у 15 працэнтаў, расіянін жа не будзе працаўца, калі прыбытак менш як 300 працэнтаў, прычым адразу».

Расіяне зайздросціць нам, бо ў нас няма алігархіяў і масавай галечы. Але ў нас няма і такіх рэсурсаў... Хвальць нашага презідэнта і не разумеюць скаргі на «недахоп дэмакратычных свабодаў».

Пасля Расіі

Вадзіцель, што падвозіў да беларускай мяжы, — бард з Піцера, дзядзька выразна інтэлігэнцкага дысідэнцкага і той жа час патрыятычнага настрою, — сказаў сумную реч, якую я чуў ужо не раз адрасіянаў: «Треба змірыцца, Расія хутка не стане. Яшчэ гадоў 70-80. Алігархі папросту давядуць да краю. Нушто ж, у нас была славная гісторыя, іншыя імперыі і такога не мелі. Але ўсяму ёсць пачатак і канец. Гэта треба прыняць і спакойна рабіць далей сваю справу».

Пад такі песімістычны гоман уядзкаю на радзіму. На мяжы расіяне правяраюць пашпарты, не пускаюць піцерца, які забыў дакумент дома (хто сказаў, што межай няма?). А за мяжой чакае Віцебшчына. Цікава, што Беларусь пачынаеца крыху раней за дзяржаву мяжую больш акуратнымі дварамі ў вёсках, адсутнасцю баршчавіка абавапл дарогі.

Этнічнае не выкрасліц! Расійская навукоўцы дагэтуль разглядаюць паўднёвую Пскоўшчыну як этнічную беларускія землі. На tym баку мяне чакала прыдарожная кавярня, Віцебск, «завісоны» пад Бешанковічамі (ну хто вам казаў, што дарога дамоў заўжды хутчэй?). І вось аўтобус №113 вязе мяне з трасы да станцыі метро Маскоўская.

Фота аўтара

Пасведчанне аб реєстрацыі № 206 ад 20 ліпеня 2009.

ЗАСНАВАЛЬNIK: Мінскія гарадская арганізацыя ГА ТБМ імя Ф. Скарыны. Адрас: 220005, г. Мінск, вул. Румянцева, 13. Тэл.: 284-85-11.

ВЫДАВЕЦ: Прыватнае выдавецкае юнітарнае прадпрыемства «Час навінаў».

Пасведчанне №64 ад 12.01.2007 г.

АДРАС РЭДАКЦЫI I ВЫДАУЦА:
220012, г. Мінск, зав. Інструментальны, 6-214.
Тэл.: +375 29 651 21 12, +375 17 280 17 91.
novychas@gmail.com; www.novychas.org

НАДРУКАВАНА ў друкарні УП «Глутас-Маркет».
Мінск, вул. Халмагорская, 59 А.

Замова №

Падпісаны да друку 16.10.2009. 8.00.

Наклад 5050 асобнікай. Кошт свабодны.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтара.
Пры выкарыстанні матэрыялаў газеты спасылка на «Новы Час» абавязковая.
Рукапісы рэдакцыі не вяртае і не рэцензуе мастацкія творы.
Чытацкай пошта публікуюцца паводле рэдакцыйных меркаванняў.